

ARTIK YETER

31

MAYIS'TA MEYDANLARA

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

21 Mayıs - 4 Haziran 2014 / S 259 / 1 TL

Kazana çağız!

İki ayrı dünya... Ezenler ve ezilenler, sömürenler ve sömürülenler, patronlar ve işçiler, devlet/hükümet ve halk... Soma'da karşı karşıya. Yıllardır sınırsız devlet/hükümet desteğiyle işçilerin kanını emerek semiren, milyarlar kazanan patron tayfası, üç yüzü aşkın madencinin ölümü karşısında korkudan tir tir titriyor. Kendini her şeye kadir gören "tek adam" halkın öfkesinden kurtulmak için markete sığınan "yalnız adam" oluyor. Devlet/hükümet, madene kurtarma ekibi göndermeden önce tüm ülkeden polisleri, tomaları, panzerleri toplayıp gönderiyor. Kamyonlar dolusu tabutların yanında sarıklara ve cübbelere bezenmiş sakallı narkoz ekibini gönderiyor Soma'ya. Jandarmalarını, bariyerlerini gönderiyor. Tek sözle tüm savaş ekibini gönderiyor.

Soma bu ülkenin aynasıdır! Tek bir karede tüm ülkeyi özetleyen iki ayrı dünya olarak bölünmüşlüktür Soma! Emekle sermaye karşıtlığının maden cehenneminde tezahürüdür. Egemenlerin ancak halka karşı savaşarak ayakta kalabildiklerinin bir kez daha ilanıdır. Acılarımızın ve varlığımızın bu asalaklar için zerre önemi olmadığını itirafıdır.

Soma bir isyan çığlığıdır, ezilenlerin savaş narasıdır! Binlerce asker, polis, toma, panzer, tarikatçıya... her türlü rüşvete ve tehdide rağmen halkın öfkesinin durdurulamayacağını kanıtıdır. 31 Mayıs'ın öngününde yeni bir ayaklanma çağrısıdır!

Ey kanımızla beslenen asalaklar sürüsü! Etimiz, kanımız, canımız üzerinden sefahat, şatafat, debdebe içinde gününü gün eden sömüröngümler! Ey onların işlerini yürüten "kollektif komite" hükümet! Ey onların paralı korumaları polisler ve askerler! Ey tüm bu çürüten sistemi bugün kişiliğinde somutlanmış olan "tek adam"! Yüzünüzün kanı çekilmiş, yürüyen ölümler gibisiniz. "Çürüten et, dökülen diş misali" dağılıp gideceksiniz!

Korkunuz büyük! Ölülerimizin üzerine ördüğünüz o duvar madende başlayan yangını söndürür mü sanıyorsunuz! Bariyerleriniz, yasağınız sokaklardaki "isyan, devrim, özgürlük" çığlıklarını engelleyebilir mi sanıyorsunuz! Artık kabına sığmaz öfkemiz patladı. Bu seli durduramayacaksınız. Bu aşamadan sonra sözümüz hep "zaferre kadar devrim" olacak!

Editör

HAVADA AYAKLANMA KOKUSU VAR

Soma, kapitalizmin, üretim araçları üzerindeki özel kapitalist mülkiyetin, kapitalistlerin kar hırsının insanlığı nasıl derin, tarifsiz, dayanılmaz acılara boğduğunun ve boğacağının son örneğidir; ama sonuncu değil.

Acımız büyük, derin, tarifsiz; öfkemiz de.. Soma'da sayısı henüz tam bilinmeyen, sayıları yüzlerle ifade edilen yüreklerin susturulduğu katliam, sadece kendi coğrafyamızı, Türkiye ve Kürdistan'ı değil ama dünyayı da yasa boğdu.

Bolivya, Küba, Venezuela proletaryası, Avrupa işçi sınıfı, Amerikan işçi sınıfı soylu gözyaşlarını Soma işçileri için sessizce aktı. Ezilen yoksullar kendi geleceklerini gördükleri bu katliamı gözyaşlarını yüreklerine akıtarak, çaresizlik içinde, seyrettiler.

Bütün bunların ortasında iki resim: İlkinde askerler tarafından yere yatırılmış bir madenciyi tekmeleyen insan kılığında girmiş bir yaratık. İkincisinde, yüzlerce koruması eşliğinde korkudan tiritir titirken karşısına çıkan savunmasız bir kadına tokat atan, düzenin, dinci faşizmin kendisinde cisimleştiği bir Başbakan.

3

Mücadele Biçimi

C.Dağlı

3

Ayaklanma-Devrim-Cüret

Özgür Güven

5

Bundan Sonrası Tufan

Umut Güneş

7

Gelişme Sürekli Olmalı

Taylan Işık

8

C. DAĞLI

MÜCADELE BİÇİMİ

Savaşım, savaşımın devrimci bir savaşım olarak gelişmesi, ya da savaşımın devrimci bir karakter kazanması, savaşımın yeni bir dönemece ve belirleyici bir aşamaya girmesi demektir.

Savaşımın devrimci bir nitelik alması, proletaryanın burjuvaziye karşı savaşımında başvurduğu bir yöntem değildir yalnızca. Savaşın burjuvazinin de kullandığı bir yöntem olmuştur. Amerikan iç savaşında (1861-1865), yani Kuzey-Güney savaşında, Kuzey güçleri, savaşa ne zamanki devrimci bir biçim verdiler, o zaman Güney'e karşı verilen savaşı kazandılar. Devrimci savaşım, devrimci kurtuluş hareketlerine de ya zafer getirdi, ya da en azından, dünyada kabul gören etkin bir güç olmalarını sağladı. Filistin devrimci kurtuluş hareketinin durumu budur. Devrimci mücadele biçimine başka bir örnek Güney Afrika siyah halkının ırkçı beyaz yönetime karşı verdiği mücadelenin tarihsel gelişmesidir. Siyah halkın, 1960'larda mücadelesini devrimci bir şekil alınca, o andan sonra, 90'larda zaferle biten yeni bir süreç de başlamış oldu.

Proletarya ve halk kitlelerinin, son yıllarda, dünyada büyük bir yükseliş gösteren eylem dalgasına bu açıdan bakılmalı. Tunus ve Mısır'da mücadele devrimine dönüşürken, ABD'de -Occupy hareketi, Yunanistan ve İspanya'da hareket, isyan ve ayaklanma olarak gelişti. Avrupa ve Amerika'daki hareketler dünyada bu denli büyük bir yankı yaptıysa, etkisi bu denli derin olduysa ve başka yerlere sıçradıysa, bu mücadelelerin burjuva sisteme karşı gelişmesi ve devrimci bir nitelik almasının bir sonucudur.

Devrimci mücadele biçiminin emekçiler tarafından, geniş halk yığınlarında bu derece hızla benimsenmesinin ve desteklenmesinin temelinde, ezilen sınıfların kurtuluşunda etkili, gözle görülür sonuçlar yaratmasıdır. Devrim deneyimleri incelenirken, devrimci kavranın etkili sonuçlarıyla mutlaka karşılaşılar. Bir yerde başarıya ulaşılmış örneklerin başka yerlerde de, kullanıldığını biliyoruz. Devrimci bir sınıf, devrimci bir parti, mücadele biçimleri sorununda dar kafalı olarak davranmaz, devrimci halkların tarihinde ortaya çıkan iyi ve başarılı modelleri, yöntemleri, gerekli değişikliklerle birlikte kendi bulunduğu yerde uygular.

Sınıf savaşımı ve yaşam işçi sınıfı hareketinin karşısına hiç beklemediği, hiç de hazır olmadığı mücadele biçimlerini çıkarabilir. Devrimci ve öncü bir sınıf olmanın gereği olarak, geleceğin önümüze çıkaracağı tüm mücadele biçimlerini karşılayacak bir yetkinlik göstermek durumundayız. Devrim deneyimlerinden öğrenmek bu bakımdan önemlidir. Sınıf savaşımının o anın gerektirdiği mücadele biçimini uygulamaya geçirecek bir konumda olmamızdır. Dönemin gerektirdiği savaşım biçimi sorununda net olunmalı, muğlaklığa ve belirsizliğe düşülmemelidir.

Tekellerin her alanda gerici eğiliminin, devlet-tekellü bütünlüğüne koşullarında, politik üst yapının karakterini şekillendirmesi, devletin güçlü militarist yapısı ve örgütlenmesi nedeniyle, emekçilerin kurtuluşu, devrimci kavgaya yolu dışında, başka biçimde gerçekleştirilemez.

İşçi sınıfının, egemenleri ciddi olarak tehdit edecek noktaya geldiği her yerde, emekçi hareket, gücü elinde tutanların en şiddetli saldırısına uğramıştır. Dolayısıyla, proleter sınıfın, mücadele biçimleri sorununun belirlenmesi, somutlarsak, devrimci mücadele biçimi, bir tercih meselesi değil, sınıflar arasındaki güç ilişkilerinden, genel politik ortamdan, yani somut durumun somut tahlilinden çıkarılır. Daha önce ortaya koyduğumuz, bu yaklaşım başkaları tarafından kopya edildi. Fakat basite indirgenerek. Soruna, sınıf mücadelesi boyutuyla ve devrimci özülle yaklaşılmalı.

Halk kitlelerinin faşizme ve sermayeye karşı genel bir başkaldırı içinde olduğu koşullarda mücadelede devrimci tarz, sonucu belirleyici bir yöntemdir. Mücadele, emekçiler üzerinde, halk üzerinde bir baskı gücü olan, kitleleri köleleştirilen burjuva devlet makinesini devrimci tarzda yıkılmalı, yerle bir edilmelidir. Bu, toplumsal devrimin ön koşuludur.

Devrimci içerikte mücadele, bu topraklarda, başka ülkelerden farklı olarak sürekli olmuştur. Avrupa ve Amerika'da, devrimci nitelik taşıyan savaşım belli dönemler ortaya çıkarken, bizde ise hemen hemen her dönem devam etmiştir. Ve devrimci hareket on yıllardır varlığını devam ettiriyor. Türkiye ve Kürdistan'da uzun zamandır verilen mücadele geniş halk kitlelerinin devrimci mücadelesi biçimini almıştır. Büyük insan topluluklarının birikmiş gücünü harekete geçiren, devrimci enerjisini açığa çıkaran devrimci kavgadır.

Politik koşulların karşısına çıkaracağı her mücadele biçimini karşılayacak bir yetkinliğe ulaşan gerçek komünist hareket, her şartta devrim için dövüşerek, mücadeleyi genel olarak ileriye taşımıştır.

Mücadele, gerçek anlamda mücadele olarak gelişmeyeceği, yani devrimci bir nitelik almamış olsaydı, hareket bugün ileri noktaya gelemezdi.

Proletarya, burjuvaziyle olan tarihsel savaşımının yeni çarpışmalarına edindiği yüksek devrimci nitelikte giriyor.

Proletaryanın ve halk yığınlarının güncel devrimci görevi nettir. Savaşımı sonuna kadar devam ettirmek.

Soma'dan gelen ilk haberler

Halklarımız, yaşadıkları katliamları daha unutmadan yenileri ile karşılaşıyorlar. 13 Mayıs günü Soma'dan ilk gelen haberler, 200-300 işçinin madende mahsur kaldığı, 20 işçinin de öldüğü şeklinde idi. Her geçen saat tablonun görünenden daha vahim olduğunu gösterdi bize.

Sadece Soma'dan Manisa'dan değil, pek çok yerden insan Soma'ya, madene akın etti. Arama kurtarma ekipleri, gazeteciler, demokratik kitle örgütleri, devrimciler, aileler, işçiler, emekçiler, sağlık ekipleri veya sadece yüreği sızlayıp evinde oturmamayanlar...

Bu sayede katliamın boyutları daha net ortaya çıkmaya başladı. Alternatif medya kanalları ve insanların vicdanları hemen harekete geçti. Tüpleri diken diken eden ilk şey, Mart ayında madenin denetlenip "sağlam" çıkması, Nisan ayında da muhalefet milletvekillerinin madenlerdeki can güvenliği üzerine TBMM'ye soru önergesi vermesi ve iktidar partisi tarafından reddedilmesi... -Burada madenin sahibinin iktidar partisiyle yakın ilişkisi de önemli değil, kapitalist her yerde her zaman kapitalist-

İlk söylenen, trafoda yangın çıktığı oldu, ertesi gün grizu patlaması denildi, sonuç değişmiyor, ilk açıklama ölü sayısının 201 olduğu idi. Bu "resmi" rakam ise, gerçek rakam korkunçtur.

Bunun ilk bilkincine varan halk idi. Gün ve gece boyu maden önünden ayrılmayan halk, Soma'daki hastaneyi de boş bırakmadı. Yaralıların ihtiyacı olabilecek kanı vermek için hastanelerden ayrılmadılar. Aileler, madendeki yakınlarından haber almak için bekleyenler ve birbirlerine teselli olanlar... Hastanelerden yaralı isimleri okunuyor ve bu bekleyenlere bir umut oluyor. Artık madenden canlı ya da yaralı çıkmasını umut eden pek kalmamış...

Soma ve Kırkağaç'taki soğuk hava depolarına ölen madencilerin cesetleri taşınıyor onlarca ambu-

lansla. Orada olan okurlarımızdan ve ellerinde telefonları kamuoyunu bilgilendirmeyi kendine görev edinen insanlardan haberler geliyor.

Devlet adına ilk açıklama Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'dan geldi. Devlet erkanından gelen açıklamalar hep "kader" üzerine olup, kabullenmek gerektiği söylenince, kısa sürede tüm tepkileri topladı. "Devletin tüm imkanlarını seferber edeceğiz" diyen devlet, polis bariyerleri, tomalar ve çevik kuvvet ekipleriyle Soma için seferber oldu!

Katliamdan 24 Saat Sonra

Katliamın ardından 24 saat geçtiği halde ölü ve yaralı sayısı belli değildi. Çevre ilçelerin soğuk hava depolarına cenazelerin götürüldüğü, hastanelerin yaralılarla dolup taşıdığı haberleri almıyor ama olayın üzerinden 4 gün geçmeden ölüm listeleri açıklanmayacaktı. Bu sırada arama kurtarma ekiplerinden yaralanan ölenler, "beni bırakın onun karısı hamile önce onu çıkarın", "çizmemi çıkarayım sedye kirlenmesin", "baretim kaybolmasın maaşımdan keserler" diyen işçiler herkesin yüreğini dağladı. 15 yaşında madene girip 19 yaşında ölen genç, avcuna "oğluma iyi bakın" yazan baba, belki kurtarma işi daha ciddiye alınır diye dışarıdakilere "burada mühendis de var" diye seslenen işçi, her yerde halkı sokağa döküyor.

Soma için Sokaklara

Katliamın boyutları ortaya çıkınca herkes her yerde sokaklara döküldü. Okullarda dersler boykot edildi, Ortaokul, lise ve üniversiteler sokağa döküldü. Madenciler iş bıraktı, işçiler iş bıraktı sokaklara çıktı, emekçiler yürüdü... Sadece burada değil, Latin Amerika'nın üç ülkesi Venezuela, Bolivya ve Küba'da da üç günlük yas ilan edildi, dünyanın her yerinde Soma ile dayanışma eylemleri yapıldı. Türkiye ve K.Kürdistan'da ise onbinlerle, yüzbinlerle sokağa dökülen halka pek çok yerde polis saldırdı, çatışmalar yaşandı.

14 Mayıs İstanbul: Emekçiler Gayrettepe'de

DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Türk-İş'e bağlı işçiler ve emekçiler Soma'daki işçi katliamını protesto etmek için bir gün sonra meydanlardaydı.

Taksim

14 Mayıs günü onbinlerce kişi saat 18.00'den itibaren KESK, DİSK, TTB, TMMOB'un çağrısıyla Tünel'de toplandı ve sloganlarla yürüyüşe geçti.

"Katil Devlet Hesap Verecek", "Hükümet İstifa İktidar Halka", "Kader Değil Bu Bir Katliam", "Soma'nın Katili AKP Devleti", "Katil Devlet", "Katil, Hırsız Erdoğan",

"Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Madencilerin Katili Devlettir", "Soma'nın Hesabını Soracağız" sloganları atarak yürüdü. Galatasaray Meydanı'nda polis barikatıyla karşılaşan konfederasyonlar burada basın açıklaması yaptılar.

Açıklamanın hemen ardından her zaman olduğu gibi anonslar yapılmaya başlandı. Bu anonsun ne demek olduğu bilen kitle hazırlıklarını yaparak beklemeye devam etti. Öfke büyüdü. "Katil Devlet", "Katil Polis" sloganlarının ardından polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Kitle caddeden ayrılmadı ve kısa süre sonra havai fişeklerle tomaları geri çekilmeye zorladı. İstiklal Caddesi ve Galatasaray Meydanı çevresindeki caddelerde birkaç saat boyunca polisle çatışmalar sürdü, çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Gayrettepe'de Türk Telekom Müdürlüğü önünde toplanarak Fındıklı'daki SGK Müdürlüğü'ne yürümek isteyen kitle, polisin TOMA ve barikatları ile karşılaştı.

Polis barikatı önüne gelen kitle kararlı bir şekilde sloganlarla eylemi sürdürdü. Polis yürümekte ısrarlı davranan kitleye gaz ve kalkanlarla saldırdı. Kitlenin bir kısmı Cevahir AVM önüne çekilirken bir kısmı Zincirlikuyu tarafına yöneldi. Burada da polis barikatıyla önleri kesilen işçilere plastik mermi sıkıldı görüldü. Ancak işçiler geri adım atmadı saldırıya rağmen diğer emekçilerle birleşmeye başlandı. Polis barikatının kaldırılmasıyla birlikte binlerce işçi ve emekçi Mecidiyeköy'e yürüyüşe başladı. Kitlenin bir ucu Mecidiyeköy'e ulaşmışken kitlenin bir kısmı halen Dedeman Otel önünden yeni yürümeye başlamıştı. Mecidiyeköy

merkezine ulaşıncı konfederasyonlar adına burada bir açıklama yapılması kararı verildi. İlk önce Soma'da madende yaşamını yitiren işçiler başta olmak üzere iş cinayetlerinde yaşamlarını yitiren işçiler için saygı duruşunda bulunuldu.

Konfederasyonlar ve meslek örgütleri adına ortak açıklamayı DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu yaptı; taleplerini de "Taşeron yasaklanmalı, madenler yeniden kamulaştırılmalı, iş güvenliği yasası kaldırılıp mesleki denetimler meslek odalarına devredilmeli, hükümet istifa etmeli" şeklinde sıraladı. Ve "Hep birlikte söz veriyoruz, taşeronu bu ülkeden silecek mücadeleyi vermek boynumuzun borcudur, bu sistemi ortadan kaldıracacağız" diyerek sözlerini tamamladı. Yapılan açıklamanın ardından sloganlarla eylem sona erdi.

Antep

Soma maden ocağında yaşanan katliam sonrası birçok bölgede katliam protestosu edildi.

Maden ocağında yaşanan ölümlere olağan bir durummuş gibi yaklaşan Başbakan'ın Soma Maden işçileri için yaptığı açıklamalar sonrası öfke daha da büyüdü.

Katliamlara sessiz kalma şiarıyla eylemler yürüten illerden biri olan Antep'te de 14 Mayıs Çarşamba günü saat 18.00'de Yeşilsu Parkı'nda toplandı ve sloganlarla 18.30'da başlayan yürüyüş AKP ilçe binasının önünde son buldu.

AKP ilçe binası önünde bekleyen polisleri gören kitle polisi yuhalamaya başladı. Kitlenin öfkeli olduğu eylemde zaman zaman gerginlikler yaşandı.

Soma'ya Devlet Arz-ı Endam Etti

Soma'dan Bir Başbakan Geçti!

Soma'ya geldiğinde "takım elbisesi kirlenmesin" diye madenden çıkarılan işçilere birkaç metre mesafede duran Taner Yıldız'ın ardından Başbakan arz-ı endam etti. Onlarca koruması ve polisler eşliğinde Soma'ya giren başbakan için "önleyici tedbirler" hemen uygulamaya kondu, OHAL uygulanmaya başlandı. İzmir :HD'den gelen 3 hukuk öğrencisi ve iki muhabir gözaltına alındı, protesto etmesinler diye. Madeni "denetleyen" başbakan, bu seferde hastanede yaralıları görmek istedi. Soma halkı hem acılı hem öfkeli idi. Öfkelerini haykırdılar. Başbakan Erdoğan ilçe merkezinde protesto edildi. Ve o dakikalarda olanlar, yaşanan facia kadar dehşet verici idi; günlerce tartışmalara sebep oldu, dünya çapında yankılandı. Önce başbakanlık müşaviri Yusuf Yerker'in bir madenci yakınına yerde tekmelerle dövmesi -ki sonradan atığı tekmelerin ayağı incindiği için 1 haftalık iş göremez rapuru alacaktı- yansıdı ekranlara, ardından başbakanın maden işçilerinin yakınlarına saldırması! Evet, doğru kelime bu. Halkın protestosundan kaçıp markete sığınmaya çalışan başbakan, kendisine "bu katilin burada ne işi var" diyen genç bir kadını yumruklarken, yuhalayan bir genci de tokatladı. Burada sarf edilen "Başbakanı yuhalarsan tokadı hakedersin" ve "İsrail dölü" sözleri dehşet uyandırdı.

Soma'dan bir başbakan geçti. Geçerken Soma'da ve tüm toplumda daha da artan bir öfke bıraktı. Bu öfkenin yansıması da yumruklanan makam aracı ve tahrip edilen AKP bürosunda gördük.

halk ise ezdi geçti

Antakya:

14 Mayıs günü Antakya'da Hatay Emek ve Demokrasi Güçleri ve DİSK Genel İş Sendikası Soma'da yaşanan katliamla ilgili bir basın açıklaması düzenledi.

Basın metni okunduğu sırada baretleri ve işçi tulumlarıyla bir grup sloganlarla eyleme katıldı. Basın metninin okunmasından sonra bir süre oturma eylemi yapıldı. Bu sırada serbest kürsü kuruldu ve Soma'da yaşanan katliamla ilgili duygularını paylaşmak isteyenlere söz verildi.

Akşam saatlerinde de devrimci örgütlerin çağrısıyla bir araya gelen halk, Uğur Mumcu Meydanı'nda toplandı, "İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet", "Hükümet İstifa İktidar Halka", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları ile yürüdü.

Kitlenin önu, şehir merkezine yakın Benzin İstasyonu önünde çevik kuvvet ve tomalarla kesildi.

Halk burada oturma eylemi yapmaya başladı. Bir süre burada bekleyerek sloganlar atan kitle, eylemin sona erdirdiğini duyurdu.

İzmir:

14 Mayıs akşamı saat 18.00'de Basmane Meydanı'nda bir araya gelen sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

Alkışlar ve sloganlarla yürüyen kitle Soma'daki katliamı protesto etti. Konak girişinde polis barikatıyla karşılaştığında, sendikacıların yoğun görüşmelerinden bir sonuç çıkmayınca saldırı ve çatışma başladı.

Azgınca saldırı sonucunda kitle Alsancak yönüne doğru çekildi. Güzergah boyunca yoğun saldırıya maruz kalan halk, eyleme Alsancak'ta da devam etti. Bu esnada gözaltına alınanlar oldu. Daha sonra kitle tekrar toplanıp, hem katliamı, hem de gözaltıları protesto etmek amacıyla Kıbrıs Şehitleri Caddesinde oturma eylemine başladı.

Eylem gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam etti.

Zonguldak:

Zonguldak'ta iş bırakan TTK maden işçileri, sabah maden ocakları önündeki anma programlarının ardından aileleriyle birlikte Soma'da ölen maden işçileri için yürüdü.

Madenci Anıtı önünde toplanan madencilere çeşitli sivil toplum örgütleri ve siyasi partilerin temsilcileri, üniversite ve lise öğrencileri destek verdi. Yaklaşık 2 bin kişi, 'Biz de ölmek istemiyoruz', 'Madenci feneri sönmeyecek', 'Taşeron hayır', 'Yüz karası değil kömür karası', 'Soma'daki can bizim canımız' sloganlarıyla Maden Şehitleri Anıtı'na kadar yürüdü ve burada ölen madencilere için saygı duruşunda bulundu.

Yozgat-Sorgun

Yozgat'ın Sorgun İlçesinde çalışan taşeron maden işçileri bir günlük iş bırakma eylemine katıldı.

Soma Maden A.Ş.'de çalışan maden işçisi kardeşlerini kaybettiklerini belirten Havza Madencilik Maden İş Sendikası adına yapılan konuşmanın ardından Yozgat Şeker Fabrikası'nda 350 sendika çalışanı, fabrika yemekhanesinde toplanıp, Soma'da yaşanan maden faciası nedeniyle bir günlük iş bırakma eylemine katıldı.

Rize-Çayeli:

Türkiye'nin en büyük yeraltı metal madeni şirketlerinden Kanadalı. İnmet Mining Corporation (INMET) firmasının işlettiği Çayeli Bakır İşletmeleri'nde çalışan Türkiye Maden İşçileri Sendikası üyesi işçiler, Soma'da hayatını kaybeden maden işçileri için 1 gün iş bırakarak anma programı düzenledi. Anma programına, yüzlerini kömür siyahına boyayan ilk ve ortaokulu öğrencileri de, 'Yanan kömür değil, yüreklerimiz', 'Bir avuç kömür için öldüler', '5 kuruş için canlarından oldular' pankartlarıyla katıldı.

Van:

600 Rallici Soma faciası için saygı duruşunda. Almanya'dan başlayıp Van'a giden Dostluk ve Barış rallisi sporcuları, Soma'daki maden faciası şehitleri için Van Kalesi'nde toplanarak saygı duruşunda bulundu.

Eskişehir:

Eskişehir Mahallesi Üniversite Caddesi Espark Alışveriş Merkezi önünde gece saat 01.00 sıralarında toplanan yaklaşık 50 kişi de mumlar yakıp yanına ekme ve madencilerin taktıkları baretleri koydu. Soma'da yaşanan olayın kaza değil cinayet olduğunu söyleyen grup çeşitli sloganlar attı.

EDİTÖR

HAVADA AYAKLANMA KOKUSU VAR

Yazının başlangıcı 1. sayfada

Türkiye tarihinde bir ilk olduğu söyleniyor; ki doğrudur. Devletin tepesinde oturan, kendini her şeyin üstünde gören, etrafında kendisini koruyan yüzlerce silahlı bulunan, üzerinde "başbakan" sıfatı yapışmış, bir "adam" acı içindeki bir halkın savunmasız bir kadını tokat atıyor. Bu, neyin ifadesi, neyin anlatımı, neyin göstergesi? Lafı dolandırmaya gerek yok: Bu tarifsiz bir korkunun hem ifadesi hem de eseri. Düzenin korkusudur, iktidarın korkusudur, dinci faşizmin korkusudur. 70'li yılların çokça söylenen bir türküsünde söylendiği gibi: Korkuyorlar, korkacaklar, korksunlar/geliyoruz, geleceğiz, yakındır.

Bir başbakanın genç bir adama yumruk; genç bir kadına tokat atması; onun en yakınındaki bir yaratığın yerdeki bir insana tekme atması Türkiye tarihinde bir ilk ise, halkın öfkesinden korunmak için bir başbakanın bir markete sığınmak zorunda kalması da bir ilktir. Başka örneğini hatırlamıyoruz.

Evet, ezilenlerin, emekçilerin, evlatlarını gözyaşlarını yüreklerine akıtarak toprağa veren işçilerin acıları derin ve sonsuz ama öfkeleri de bir o kadar büyük, bir o kadar yıkıcı güce sahip. Kendisini her şeyin üstünde gören başbakan kılığında girmiş düzen, bir markete sığınmak zorunda kalıyorsa işte o öfkenin büyüklüğünü, yıkıcılığını görüp anladığı içindir.

İşçilerin, ezilenlerin yüreklerindeki çelik, şimdi oraya sessizce akıtılan gözyaşlarıyla sertleştiriliyor. Mesele, sessizce ve çaresizce oturmuş insanların gözlerinden fıskıran o kahredici kararlılığı, yüreklerinde saklı duran, patladı patlayacak volkanı görebilmekte.

Havada ayaklanma kokusu var. Bu koku giderek her tarafa, tüm coğrafyamıza, tüm ezilen, sömürülen kitlelere yayılıyor. Dinci faşizmin terörüne, baskısına, insan yaşamını hiçe sayan hoyratlığına "yeter artık" diyen bir kararlılık, ölümüne sürececek bir kavgaya girme hazırlığı var.

Devlet, düzen, düzenin tepelerinde gezinen kadroları bunun farkında. Önlemlerini alıyorlar. A.Gül, Soma'ya girerken ancak bir savaşta görülebilecek önlemlere başvuruyor; görmeye gittiği kitleleri yanına yaklaştırmıyor; kilometrelerce uzakta tutuyor. Korku büyük.

Üzerinden daha bir ay olsun geçmemiş yerel seçimlerin galibi muzaffer komutan edasıyla balkonlara aile efradıyla çıkıp nutuk atan; herkese meydan okuyan dinci faşizmin baş adamı, şimdi kitlelerin gazabından korunmak için markete sığınmak zorunda kalıyorsa korku nasıl büyük olmasın!

Leninistler hazırlıklarını koşulların bu karakterini bilerek yapmalılar. Düzen, karşı ayaklanma önlemlerini hızlandırılmış bir şekilde alıyor. Karşı devrimin sivil güçlerini - eli sopalılar denen gruplar böyle bir şeydir- devlet güçleri eşliğinde ve korumasında sokağa salıyorlar.

Fakat bunlar karşı devrimin, dinci faşizmin gücünü değil, güçsüzlüğünü ifade ediyor. Devrimci terör karşısında dinci faşistlerin sokağa dahi çıkamadıkları yıllar ülkemizin tarihinde kayıtlıdır.

Leninistler, kokusu her tarafa yayılan, kapıyı çalan ayaklanmada militan katılımcı olmaktan öteye geçerek, ayaklanmacı kitlelere yol gösterici, öncül olmayı hedeflemeliler.

Devrime önderlik bunu gerektirir.

Stuttgart'da Maden İşçisinin Sesi

Madenden sağ kurtulan bir işçinin sözü hala hafızamda duruyor: "Keşke ben ölseydim de, ailem sigortamdan faydalanıp, rahata erseydi."

Bu sözler Soma'daki maden ocağından sağ çıkan bir maden işçisine ait... Günde kırk lira yevmiye ile ailesini geçindirmeye çalışan bu maden emekçisi, bu sözleriyle işsizlik ve açlık korkusunu dile getirmiştir.

Soma'da 13 Mayıs günü saatler 15.30'u gösterirken, siyasal iktidarın "trafodan kaynaklanan yangın sebebiyle" dediği, aslında vardiya değişimi nedeniyle asansörlere fazla yüklenim sonucu gerçekleşen yangınla 780 emekçi çöken kömür ocağının altında kaldı... Her iş cinayetinde olduğu gibi başbakan Erdoğan, 780 emekçinin hayatına mal olan bu iş cinayetini kader olarak nitelendirdi... Bir profesör "metan gazından ölüm tatlı ölümdür" dedi. Ve eski Çalışma Bakanı Ömer Dinçer yine bir maden ocağı cinayeti için "güzel ölümler" diyerek, adeta emekçilerin ölümleri üzerinden bir bardak soğuk su içmiş gibi açıklamalar yaptılar. Özelleştirme politikasıyla devletin yer altı yer üstü zenginlik kaynaklarını özel şirketlere peşkeş çekmek... Özelleştirilen kamu şirketleri içerisinde maden ocakları sermaye için tatlı kar olanakları sunmakta. Bununla yetinmeyen özel şirketler karlarını daha da artırmak için taşeron firmalar aracılığıyla işçileri daha da ucuza çalıştırmakta. Çalıştırdığı her işçinin verimli çalışıp çalışmadığını bile kontrol eden Soma kömür firması, her nedense madende göçük altında kalan emekçilerin gerçek sayısını açıklamamakta...

Başbakan Erdoğan olağanüstü güvenlik önlemleriyle Soma maden ocağına geldi ama ona 45 gün önce oy verenler, yaşadıkları acının öfkesiyle onu protesto ettiler ve Kasımpaşa kabadayısı tekmelenen arabasından canını zor kurtararak bir markete girmek zorunda kaldı. Marketin önünde 15 yaşında madende babası ölen kız çocuğunun "bu katilin burda ne işi var" sözünü duyunca kızı saldıran yumrukladı. Bir başbakanın bu saldırgan ruh hali, siyasal iktidarının çattırıldığını, sistemin çöktüğünün en açık göstergesidir.

Bizler Mücadele Birliği okurları olarak Stuttgart'ta Scholotz Platz'da Soma'daki işçi cinayetlerini protesto eylemine katıldık. Sloganların hiç susmadığı coşkulu geçen açıklamalardan ve okunan bildirilerden sonra, kitle Stuttgart Konsolosluğuna doğru yürüyüşe geçti... "Her Yer Soma Her Yer Direniş", "Katil Devlet Hesap Verecek" ve Almanca "Bütün Dünya İşçileri Birleşin" sloganlarıyla konsolosluk önüne kadar yürüdü.

Konsolosluk önünde okunan bildiriler ve atılan sloganlar eşliğinde Konsolosluk önüne siyah çelenk bırakılarak eylem sonlandırıldı...

Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği

Almanya'dan Mücadele Birliği Okurları

Katliamın 2. günü sokaklar eylem alanı

15 Mayıs

Soma madenindeki katliam haberi duyulduğundan beri kimse evinde rahat oturamıyor, evinde sıcak yatağında uyuyamıyor. Üç gündür başta Soma olmak üzere ülkenin, dünyanın dört bir tarafından eylem haberleri geliyor. Washington'dan İtalya'ya destek eylemleri yapılırken, Küba, Venezuela ve Bolivya yas ilan ederek iş bıraktı.

15 Mayıs günü Soma'da ziyaret sırası Cumhurbaşkanı'nı. Bir gün önce gelen başbakanın kasıp kavurduğu kentte bugün de "meydanı boşaltın" anonsları Abdullah Gül için. Soma'da halk cenazelerini teslim almaya başlamış, defin işlemleri ile uğraşıyordu. Artık herkesin ağzından aynı söz çıkıyor Soma'da: yaklaşık 200 kişi kaldı aşağıda, kimsenin sağ çıkmasını beklemiyoruz". Ve yetkililer toplu cenaze törenlerine izin vermeyeceklerini açıklıyorlar.

Her yerde eylem ve boykot var.

Sargazi Demokrasi Caddesine Devrimci Öğrenci Birliği tarafından pankart asıldı. İki gündür Tüki Lisesi'nde DGH ve DÖB insiyatifliğinde "Katliamlara Dur De" eylemleri yapılıyor.

14 Mayıs Çarşamba günü Kırklareli Üniversitesi'nde DÖB'lü öğrencilerin de aralarında yer aldığı Soma'daki işçi katliamını protesto eylemleri yapıldı. Akşam saat 18.00'da gerçekleştirilen yürüyüşün ardından oturma eylemi ve basın açıklaması yapıldı.

15 Mayıs Perşembe günü Dersim Çemişgezek'te de başını DÖB'lü öğrencilerin çektiği üniversiteliler oturma eylemi yaptı.

Gazi Mahallesi'nde de bugün ortaokul öğrencilerinin oluşturduğu Demokratik Marksist Hareketi-DMH üyeleri boykot yapıp derslere girmediler, "Soma İşçileri Ölümsüzdür" pankartıyla Yeni Karakol'a doğru yürüyüş yaptılar. Polisler taş atınca bazı öğrenciler bacaklarından ve kafalarından yaralandı... Buna karşılık DMH'lılar da polise taş atmaya başladı... Bunun üzerine polis akrep yollayıp dağıtmaya çalıştı ama DMH'lılar dağılmadı. Eylem yaklaşık 3 saat sürdü.

Taksim: Baretini de Al Gel

Mücadele Birliği Platformu akşam saat 19.00'da "Baretini De Al Gel!" çağrısıyla Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yaptı.

"İşçi Katili Hükümet İstifa İktidar Halka" yazılı siyah pankart açan platform üyeleri "Soma'nın Katili Faşist Devlettir", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Soma'nın Hesabını Soracağız", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Faşist Devlet Yıkacağız Elbet" sloganları attı. Basın açıklamasından önce Drama Kumpanya Tiyatro oyuncularının işçilerin mücadelesini anlatan "Karanlık" adlı oyunu sergiledi.

Yapılan basın açıklamasında devletin yaptığı açıklamalar ve ölü sayısını az gösterme çabası hatırlatılarak ölümün sanki işçiler için normal bir şeymiş gibi gösterildiği belirtildi. Maden ocaklarındaki ölümlerin "kader", "kaza", "mukadderat" olmadığı ifade edilen açıklamada maden işçilerinin en ağır ve güvencesiz koşullarda, kar hırsıyla alınmayan önlemler nedeniyle yaşamlarını kaybettikleri ifade edildi.

Gezi Sanatı'nın kısa tiyatro oyunu ve şiirlerin ardından basın açıklaması sona erdi. Basın açıklaması sona erdi ama eylem bitmedi. Kitle bir türlü alandan ayrılmadı.

Antakya:

15 Mayıs akşamı Armutlu Uğur Mumcu Bulvarı'nda saat 20.00'de yapılan çağrıyla toplandı.

Kitle Gezi Ayaklanması'nda Antakya'da direniş parkı olarak kullanılan Sevgi Direniş Parkı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca sloganlar, ıslıklar ve evlerden protesto amaçlı tencere tava sesleri eksik olmadı. Sevgi Parkı'na geçildiği sırada bir evin balkonundan üzerinde "Katil Hükümet İstifa İktidar Halka / Mücadele Birliği" yazılı pankart sloganlar eşliğinde asıldı. Pankart kitle tarafından alkışlarla karşılandı.

Eylemin amacı olan forum kapsamında bundan sonra ne yapılacağı ve Haziran'a daha örgütlü nasıl geçilebileceği konusunda konuşmak isteyen herkese

söz verildi. Ardından Maden İşçileri için birkaç türkü okunduktan sonra eylem sona erdi.

Sargazi: İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet

Sargazi halkı, 15 Mayıs günü de Soma'da katledilen işçiler için yürüdü. "Hükümet İstifa Halk İktidara" sloganlarıyla binlerce Sargazili "İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet" diye haykırdı.

"Kaza Değil İş Cinayeti Facia Değil Katliam Sargazi Dayanışması" pankartı açılan yürüyüşte Sargazililer yürüyüş boyunca sloganlar atıldılar, evlerinde oturanlara ajitasyonlar yaptılar. "Katiller Halka Hesap Verecek" sloganlarıyla oturma eylemine başladı. Eylemde olan sokağa çıkan yerleri sayarak sırayla selamladılar.

Ardından halk alkışlar ve zılgıtlarla Kaymakamlık önüne yüründü. Yol üzerindeki polis ekipleri "Katil Polis Sargazi'den Defol" sloganlarıyla protesto edildi. Binlerce insan "İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet" sloganlarıyla Demokrasi Caddesinin girişine ulaştı. Saygı duruşunun ardından oturma eylemine başladı.

Eylem dağılırken, polisle kitle arasında çatışma çıktı.

madı. kısa bir süre sonra gençler tomaların önüne ellerine fotoğraflarını da alarak oturdular. burada uzun süre sloganlarla oturan gençler marşlar söylediler, somada katledilenler için saygı duruşunda bulundular

İzmir:

Soma'daki katliamı protesto etmek için 15 Mayıs günü sabah saatlerinde Basmane Meydanı'nda bir araya gelen DİSK, KESK, TÜRK-İŞ, TMMOB, TTB, siyasi partiler ve devrimci çevreler Konak Meydanına doğru yürüyüşe geçtiler.

Konak girişinde polis saldırısı ile karşılaşan işçi ve emekçiler, çok yoğun gaza maruz kaldılar. Saldırı sonrasında çekilen kitle, tekrar Konak yönüne doğru toplandı. Tekrar yürüyüşe geçenlere karşı saldırı başladı. Geri çekilip yeniden toplanan kitle Eski Sümerbank önünde gözetlileri da protesto etmek amacıyla oturma eylemine başladılar.

Bu esnada liseli öğrenciler kitlesel olarak gelerek eyleme katıldılar. Bir saati aşkın bir süre oturma eyleminin ardından, tertip komitesinden bir heyet gözetlilerin serbest bırakılması amacıyla Valilik ile görüşmeye gitti. Bu esnada kitleye dağılma çağrısı yapıldı. Bu arada DİSK genel başkanı Kani Beko'nun yapılan saldırıda kulak zarı patladı. Çok sayıda yaralı ve gözetliye alınan oldu.

Soma Öfkeli

"Evladlarımız orada karbonmonoksitten ölmüş, siz biber gazı sıkımsınız çok mu?"

Günlerdir öfke içinde olan Soma halkı, şirket sahiplerinin sabah yaptıkları yüzüstü açıklamalarla artık patladı. 16 Mayıs günü ilçe merkezinde eylem yaptı, polis lanca vahşetiyle saldırdı.

Atatürk Caddesi'nde bir araya gelen halk, polis saldırısına slogan ve alkışlarla karşılık verdi. "Hükümet Halka Hesap Verecek", "Soma Uyuma Madencine Sahip Çık", "Soma Uyuma Şehidine

Antep: Yüreğimiz Soma'da

Sabah saat 11.30'da toplanan işçi ve emekçiler Kırkayak Parkı'ndan Maarif Meydanına doğru sloganlar ve "İş Kazası Değil Cinayet, Kaza Değil Katliam Yüreğimiz Soma'da" pankartı ile yürüyüşe geçti. Alana geldiği sırada Soma Maden ocağında yaşanan katliamda ölenler için saygı duruşu yapıldı, basın açıklaması okundu.

Taksim: "Katiller Ortada Hesabını Soracağız."

Mücadele Birliği Platformu, Soma'da halka polisin saldırısı ve yüzlerce işçinin katillerinin ayımsız açıklamalarını protesto etmek için Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı. 19.00'da "Katiller Ortada Hesabını Soracağız" pankartı açan Mücadele Birliği, "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları ile toplandı.

Son günlerde yaşanan saldırıları ve madenci Soma halkına reva görülen muamele üzerine yapılan ajitasyon konuşmalarında, halkın acısını bile yaşamamasına izin verilmediği, çünkü o acılarda devletin kendi sonunu gördüğü söylendi.

Nazım Hikmet'in "Akrep Gibisin" şiirinin ardından, Emeğe Ezgi de yaşanan facia karşısında duydukları acı ve öfkeyi dile getirerek "Büyüyen Kavga" dediler.

İzmir:

İzmir 16 Mayıs Cuma günü Soma için bir kez daha sokaklardaydı. Günlerce polisin azgınca saldırdığı Alsancak'da yüzlerce insan yine toplandı. Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, ESP, Kaldıraç, Partizan, BDSP ve SDP'nin çağrısıyla 19.00'da Alsancak Sevinç Pastanesi önünde toplandı. İzmir Valilik önüne yürümek isteyen kitlenin önünü, polis Cumhuriyet Meydanı girişinde engelledi. Kitlenin yürümekte ısrar etmesi üzerine polis gaz bombaları, tazikli su ve plastik mermilerle saldırarak insanları gözetliye aldı.

Saldırının ardından kitle yaklaşık 15-20 dakika sonra tekrar Sevinç Pastanesi önünde toplandı. Yolu trafiğe kapatılarak ateşler yakıp, barikat kuran kitleye polis saldırdı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde polisin tekrar saldırması üzerine gözetli sayısı arttı.

Ardından basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında günün gelişmeleri aktararak "Onlar bu işten kurtulmak için kaç takla atarlarsa atsınlar. Ne kadar yalan söylerlerse söylesinler, bizler katilleri tanıyoruz. Bu katliamın sorumlularını tanıyoruz. (...) Bugün tüm dünya katliamcı hükümetin başı olan Erdoğan'a 'Cehennemine Git' diye sesleniyor. Tüm dünyanın emekçileri bugün Soma işçilerinin yanında." denildi.

Basın açıklaması, "Gün sokaklara çıkma ve zafere kadar mücadele etme zamanıdır. İşçi katili hükümet devrilene ve halkın iktidarı kurulana dek mücadelemiz sürecektir" denilerek sona erdi.

Sahip Çık" sloganlarını atan kitle saldırıya rağmen dağılmadı; oturma eylemine geçti.

Bu sırada çevredeki halk da polis saldırısına tepki gösterdi. Balkonlarına çıkanlar buradan polisleri yuhladı.

Esnaf olduklarını söyleyen bazı eli sopalı kişilerin emekçilere yönelik linç girişiminde bulunması, polisin müdahale yerine eli sopalıları koruması dikkat çekti.

Polis saldırısında sonra Madenci heykeli önünde toplanan eylemciler, madende hayatını kaybedenler için saygı duruşu yaptı.

Soma halkının tepkisi ve öfkesi artık daha büyük. Acılarını bile yaşamadan devletin ve polisin böyle bir saldırısına maruz kalan halk, "evladlarımız orada karbonmonoksitten ölmüş, siz biber gazı sıkımsınız çok mu?" diyor.

Plaza Eylem Grubu: "İşçilerin Kanıyla Bina Yapılmaz"

Plaza Eylem Grubu'nun çağrısıyla saat 12.15'te İTÜ Metro Plazalar çıkışından Dereboyu Caddesi Spine Tower'a yürüyüş yapıldı.

Maslak'taki Soma Holding'in inşaatı Spine Tower önünde buluşularak "İşçilerin Faily Katil Soma Holding - Levent Soma Nöbeti" yazılı pankart açıldı. "Kaza Değil Bu Bir Cinayet", "İşçilerin Kanıyla Bina Yapılmaz", "Soma'nın Hesabını Soracağız" sloganları atılıyor. TOMA'ları gören eylemciler "Gel, Gel, Gel" diyerek yürüme kararlığını haykırdılar.

Çevredeki plazalardan çıkanlar korteje katıldı ve kortej büyüyerek yola devam edildi. Yürürken çevrede bulunan esnaf alkışlarla ve arabalar korna çalarak destek verdi.

Spine Tower önüne gelindiğinde "Bu plazadaki her bir dairenin fiyatı en az 1,5 milyon dolar olacak" denilerek lüks plaza hakkında bilgiler aktararak, nasıl işçilerin kanı üzerinden para kazanıldığı anlatıldı. Eylemciler "İşte Burası Katil Yuvası" sloganı atarak Alp Gürkan ve holding yetkilileri teşhir edildi ve "İşçilerin Kanıyla Bina Yapılmaz", "Kaza Değil Bu Bir Cinayet", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Hükümet İstifa" sloganları atılarak Soma'da yitirilen madenciler için saygı duruşu yapıldı. Sloganlar, alkışlar ve ıslıklarla protesto sürdürüldü.

Eylem bir süre daha Soma Holding yöneticilerini ve devleti protesto ederek sürdü. Ardından Spine Tower önünde adalet nöbetine başlandı.

17 Mayıs: Devlet Erkanı Yine İş Başında

“Feryat figan etme, isyan etme”

17 Mayıs günü Soma'nın gündemi yine cenazeler ve şehirdeki olağanüstü baskı idi. Aileler cenazelerini defnederken, Diyanet İşleri'nin yolladığı din adamları aileleri dolaşüyor, haklarından vazgeçtiklerini söyleyen kağıtlar imzalatmaya çalışıyor, halkı “feryat figan etmemeye, isyan etmemeye” çağırıyorlardı. İlçenin dört bir tarafı çevik kuvvet polislerince ablukaya alınmış, giriş çıkışlar kapatılmış ve valilik kararıyla her tür basın açıklaması ve eylem yasaklanmıştı. Soma'ya destek için gelen sağlık ve arama kurtarma ekipleri, avukatlar, öğrenciler ve basın şiddetli bir karşı-propaganda altında.

Esnaf ve Soma halkı “teröristlerin”, “pro-vokatörlerin” oyununa gelmemeleri için kışkırtılıyordu; “sırt çantalılardan” uzak durmaları söyleniyordu. Bir önceki gün akşam saatlerinde öğretilen sivil faşistlerce kuşatılmış, içeride kalanlar linç tehdidiyle karşı karşıya kalmışlardı.

Öğle saatlerinde Eğitim Sen binası polislerce kuşatıldı. İlk saldırıya uğrayan da içeridekileri hukukun savunmak için kapının önüne çıkan avukatlardı. ÇHD'li Av. Selçuk Kozağaçlı, Av Efkan Bolaç, Av. Mürsel Ünder,

Av. Nergis Tuba Aslan Av. Dinçer Çalım, Av. Fatma Demirel, Av. Günay Dağ darp edilerek gözaltına alındı.

Yerlerde sürüklenerek ve ters kelepçelenerek gözaltına alınışlarına tanık olduğumuz avukatlar, spor salonuna götürüldüler. Avukat olduklarını ve gözaltına alamayacaklarını söylemelerine rağmen gözaltına alınan avukatlardan Selçuk Kozağaçlı ve Mürsel Ünder yaralı oldukları halde hastaneye

götürülmediler. Bu spor salonundan basına yansıyan görüntüler, burjuva hukukun durumunu göstermesi açısından çok çarpıcı idi.

Kısa süre sonra Eğitim Sen basılarak buradaki öğretmenler de gözaltına alındı; gözaltı sayısı 33.

Dışarıda bu olayları görüntülemek isteyen basın da sivil faşistlerce darp edilip uzaklaştırıldı. Bugün Soma'da yaşananlar tüm dünyada dehşet yarattı.

dikkat çekti.

Trafo patlaması, yangının çıkması ve madencilerin mahsur kalmalarına neden olan teknik eksiklikler, alınmayan işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerine ilişkin bilgiler aktarıldı. Yaşamını yitiren madenci sayısının resmi olarak açıklanan rakamların çok daha üstünde olduğu ifade edilerek özelleştirmeler ve taşeron çalışma sistemine ilişkin politikaları sonucu gün geçtikçe artan iş cinayetlerine dikkat çekildi.

Eylem sloganlarla ve forumların eylem programlarının duyurusuyla son buldu.

19 Mayıs: “Diktığınız Bu Kibir Anıtlarında Yaşayamayacaksınız!”

İstanbul Kent Sarvunması'nın çağrısıyla Levent Soma Nöbeti için aralarında Devrimci Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu gençlik örgütleri yine eylemdeydi. 19 Mayıs günü saat 17.00'de Yıldız Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu önünde buluşan gençlerden oluşan kitle pankartlar açarak sloganlar, alkış ve ıslıklarla yolu kapatarak

Soma Holding'in inşaatı olan Spine Tower'a yürüdü.

Spine Tower önünde “Uyandı, ayak-tayız, hesap soruyoruz! Ege'nin yoksul bütün köylüsünün, Soma'da katledilen yüzlerce maden işçisinin, İstanbul'un inşaat işçilerinin kaniyle yaptığınız bu binanın önünde

bir kez daha söz veriyoruz: Diktığınız bu plazalarda yaşayamayacaksınız! Bu katliamın hesabını mutlaka vereceksiniz” denildi.

Çevik kuvvet ve sivil polislerle koruma altına alınmaya çalışan inşaatçı gençler polise de “Orada durdukça katliama ortak oluyor-sun. Bu tarafa geç katliama ortak olma” çağrısı yaptı. Spine Tower önündeki eylem sloganlarla son buldu.

Maden İşçileri Zorla Madene İndirilmek İsteniyor

Ve işçiler... İşyerleri mezarları haline gelen maden işçileri, 19 Mayıs gecesi on iki vardiyasında zorla madene indirilmek istendi.

Soma Holding'in işlettiği üç maden ocağından biri olan Atabacası'nda zorla işbaşı yaptırılan 120 işçi, isyan ederek geri döndüler. İşçilere, 1 Haziran 2014'e kadar yas tutma hakkı tanınmıştı. İşçiler maden ocağında ise işçilerin bu beyanını fırsat bilen yetkililer, işçileri tazminatsız işten çıkartmak istediler.

İşçiler bunlara asla izin vermeyeceklerini söylüyorlar.

18 Mayıs: Forumlar Soma İçin Buluştu

Soma'da madende yaşanan katliamda yaşamını yitiren madenciler, İstanbul'da Acıbadem Dayanışması, Caferaga Dayanışması, Göztepe Gezi Dayanışması ve Özgürlük Parkı Halk Forumu, Koşuyolu Yaşam Parkı Forumu, Kozyatağı Dayanışması, Yeldeğirmeni Dayanışması ve Yoğurtçu Parkı Forumu'nun çağrısı üzerine Anadolu Yakası'ndan forumların yaptığı yürüyüş ve oturma eylemiyle anıldı.

Anadolu Yakası'nda bulunan forumlar 18 Mayıs akşamı saat 21.00'de Kadıköy Altıyol'da bir araya gelerek Kadıköy İskele Meydanı'na yürüyüş düzenledi.

Baret takan forum katılımcıları fenerlerle Kadıköy İskele Meydanı'na sloganlarla yürüdüler. Meydan'da yaşamını yitiren madencilerin isimlerinin bulunduğu siyah dövizler, mumlar, baretler ve madenci çizmeleri pankartın üzerine konuldu.

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi inceleme yapmak üzere maden ocağına gittikleri ve yaşamını yitiren madencilere ilişkin çelişkili bilgiler verildiğine

Maden Ocağı'nın Girişine Duvar

Soma halkı bir kez daha sarsıldı. Madende arama çalışmaları durduruldu ve önüne duvar örüldü. Söylediklerine göre, içeride ulaşılamayan 1 ya da 18 kişi var. 1 mi yoksa 18 mi olduğu konusunda herkes başka bir rakam veriyor. Şu ise gerçek olan, herkes bir

vardiyadan çıkan işçilerle yeni vardiyaya giren işçilerin aynı anda madende bulunması nedeniyle çok daha fazla sayıda insan hala orada gömülü durumda.

Arama kurtarma çalışmalarının durdurulması ve madenin kapatılması çok daha büyük tepkilere yol açtı. Kısa bir süre önce de hayatını kaybeden 486 kişiden 283'nün ismi açıklanmıştı, çok kısa süre sonra da resmi ölüm sayısı 301 olarak açıklandı ve maden kapatıldı.

Tepkileri önlemek için 18 Mayıs'ta Akhisar Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından “taksirle birden fazla insanın ölümüne sebebiyet vermek” suçlamasıyla 25 kişi gözaltına alındı. Evet, “taksirle birden fazla insanın ölümüne sebebiyet vermek”, trafik kazalarında verilen bir ceza. Ve savcılıkta alınan ifadelerin ardından aralarında Soma Holding Yönetim Kurulu Başkanı Alp Gürkan'ın oğlu Yönetim Kurulu Başkan Vekili ve Group CEO'su Can Gürkan, Soma İşletmeleri Genel Müdürü Ramazan Doğru ve İşletme Müdürü Akın Çelik'in de bulunduğu 21 kişi serbest bırakıldı, Soma Maden İşletme Müdürü Akın Çelik, mühendisler Yalçın Erdoğan, Ertan Ersoy ile madenin Emniyet Vardiyası Amirleri Yasin Kurnaz, Hilmi Kazık tutuklanarak cezaevine gönderildi. Tepkiler dinmeyince 20 Mayıs günü Soma Linyit'in Yönetim Kurulu Başkanı Can Gürkan, genel müdür Ramazan Doğru ve teknisyen Mehmet Ali Günay Çelik tutuklandı. Toplamda 8 kişi tutuklanmış oldu.

AYAKLANMA-DEVİRİM-CÜRET

ÖZGÜR GÜVEN

31 Mayıs ayaklanmasından bu yana yaşanan süreç ve özellikle 2014 Mayıs ayı, yeni bir dönemde olduğumuzu ve hiçbir şeyin artık eskisi gibi olmayacağını her çevreye ve herkese kabul ettirdi. Birleşik devrimin yeni bir düzleme geçtiğini, bir üst düzleme sıradaki olayların kendisi somut olarak ortaya serdi. Burdan çıkarılması gereken ilk sonuç, olayları, olguları, devrimin sorunlarını ele alırken eski düşünce tarzı, eski çalışma alışkanlıkları ve rutin hale gelmiş yöntemlerle hareket edilemeyeceğidir. Yeni dönemin sorunlarına çözüm üretmek, yeni dönemi karşılayabilmek için düşünce, hareket, çalışma tarzı ve alışkanlıklarını da değiştirmek, yeni döneme, yeni olaylara uygun duruma getirmek gerekiyor.

Yeni dönemin sorunlarına çözüm üretmek, bu dönemin doğru algılanması, doğru çözümlenmesiyle olanaklı olur. Sınıflı toplumlarda tarih çelişkin olarak ilerler. Burada ortaya çıkan her zorunluluk kendi karşısını hemen yanı başında bulur. Sermayenin egemenliği nasıl bir zorunluluk olarak ortaya çıktıysa, proletaryanın başkaldırısı ve bu egemenliğe son verecek olması da tarihsel zorunluluktur. Emperyalist-kapitalist sistemin dünya egemenliği nasıl ki bir zorunluluksa, proletarya ve halkların buna son verecek olması da öyledir. Tarihsel hareketin her aşamasında, gelişmenin her basamağında iki zorunluluk birlikte ve birbirleriyle karşıtlık içinde olurlar. Bugün açısından baktığımızda bugün egemen olan sermayeye dayalı bu sistemin aşılması bir zorunluluktur. Zira bu toplumsal sistem sadece tarihsel ilerlemenin, gelişmenin değil, artık insan soyunun devam etmesinin de önünde bir engel haline gelmiştir. Tarihsel-toplumsal gelişme için bir devrim zorunlu olduğu kadar artık günceldir.

ZAFERİN KOŞULLARI

Bir devrimin zafere ulaşabilmesi için olağan dönemlerde sömürüye sessizce katlanan, “kaderine” razı olan milyonların, devrimci kriz dönemlerinde esen devrim fırtınasına kapılmaları gerekir. Bu yetmez. Bizatihi “zirvedekiler” tarafından bu büyük tarihsel eyleme zorlanan alt sınıflardan kitlelerin eylemlerinde önemli bir yükselme yaşanması gerekir. Şurası açık ki, her devrimci kriz bir devrimle sonuçlanmaz, ya da bir devrime yol açmaz. Bir devrimin gerçekleşmesi, başarılı olabilmesi için nesnel koşullardaki somut değişimlerin yanısıra öznal koşullarda da önemli değişimlerin gerçekleşmesi, gerekir. Burjuva egemenliği sona ermesi için en başta proletarya olmak üzere ezilen, sömürülen alt sınıflardan milyonların devrimci mücadeleye atılması; öncüyü takip etmesi, öncünün de iktidar sorununda kafasının net olması gerekir. Kriz ne kadar derin olursa olsun, eğer sermayenin egemenliğine son veren olmazsa, burjuva sınıf egemenliğini sürdürecektir; bu yüzden onun mutlaka devrilmesi gerekir.

Yeni evrede emperyalist-kapitalist sistemin derin krizinin, dünyanın pek çok ülkesinde devrimci duruma yol açtığı bir gerçek. Bu topraklarda 45 yıldan beri süren devrimci mücadele ortada. Özellikle son on yılda ekonomik, politik toplumsal kriz; sermayenin üretici güçlerden sonra toplumu da elinden kayması somut birer olgu. Kitlelerin giderek yükselen ve sertlik kazanan devrimci mücadelesi de artık herkesin kabul ettiği bir olgu. Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi de ortada. Bütün bunlar, devrimin nasıl somut bir olgu olarak gözlerimizin önünde cereyan ettiğinin, gelişip güçlendiğinin en açık kanıtı.

Birleşik devrimin gelişimi pek çok yerel ayaklanmadan, kitle eyleminden geçtikten sonra 31 Mayıs'ta başlayan ve Taksim Komünü'yle devam eden genel ayaklanmada kendisini tamamiyle açığa vurdu. Uzun bir süre bu büyük tarihsel olaya “ayaklanma” demek için direnenler olsa da (ki bir kısmı hala direniyor) büyük çoğunluğu görünürde de olsa devrimi kabul ettiler. Kimileri yıllardır inkardan geldikleri devrimci durum keşfederken, kimileri de devrimin “güncel” olduğunu keşfetti. Hatta kimileri, uzun yıllardan beri savundukları kendi görüşleriyle çeliştiğini bile leninistlerin tezlerinden aşırıp “iç savaş” dedi.

Devrimin gelişimi “devrimciler” bir yana, devrimin yeminli düşmanları tarafından bile kabul edildi. Onlar bunu kabul ederken devrimin önüne geçmeyi, engellemeyi, yoldan saptırmayı amaçlıyorlar. Oysa leninist parti uzun zamandan beri devrimin gelişimine işaret etmiş, buna uygun olarak davranmak gerektiğini belirtmişti. Daha ayaklanmadan önce gelişmelerin bir genel ayaklanmaya gelip dayandığını saptamış, bunu açıkça belirtmişti. Leninist parti yıllar önce, daha devrimci durum ortaya çıkar çıkmaz bunu görmüş, emekçi sınıflara devrimin engellenemez gelişini anlatmaya, kitleleri buna uygun olarak örgütlenmeye ve mücadeleyi yükseltmeye çalışmıştı.

İKTİDAR İÇİN CÜRET GEREKİR

31 Mayıs'ta başlayan ayaklanmadan bu yana bu duruma gözlerini kapatan uzlaşmacı küçük burjuva hareket, ayaklanmacıları sandığa, oy vermeye çağırdı; oylarına sahip çıkarlarsa hükümeti bu yoldan devirebilirlerdi. Ama sonuç ortada. Giderek sayıları artan milyonlarca kitle, bu hükümetin ve burjuva egemenliğin yıkılmasının sokaktan, yani devrimden geçtiğini; bunun başka bir yolunun olmadığını kendi deneyimleriyle öğrendi, öğreniyor.

Devrimin bütün belirtileriyle ortaya çıktığı, on yılların günlere sığıldığı böylesi dönemlerde verilen devrimci kitle mücadelesi burjuva sınıfın ve faşist devlet egemenliğini temellerinden sarsmaya başladığında; zaten ekonomik, politik, toplumsal kriz nedeniyle nüfusun büyük bölümünü oluşturan hoşnutsuzlar, o güne kadar sadece izlemekle yetinen geniş kesimler de hızla harekete geçilecek; devrim fırtınası bütün toplumu saracaktır. Politik hayata yeni yeni uyanan geniş emekçi yığınlar, politik mücadelenin, politik eylemin verdiği coşkuyla bir anda canlanacak, en yakındaki silahı kapıldığı gibi eski toplumu yıkıp yeni bir yaşam kurmak üzere mücadeleye atılacaktır.

Artık kitlelere devrimin zorunluluğunu anlatmak ve onları mücadeleye çağırarak pek bir şey ifade etmiyor. Şimdi bugüne dek verdikleri mücadelelerle başaramadıkları devrimi başarmak; sermayenin egemenliğine son verip yeni bir toplum, yeni bir yaşam kurmak istiyorlarsa daha ileri gitmelerini, daha cüretkar davranmalarını anlatmak, kavratmak gerekiyor. Şimdi uygun örgütleri yaratılması, zora dayalı devrim mücadelesinin çeşitli yöntemleri ve teknikleri üzerine bilgi edinmelerinin sağlanması ve buna hazırlanmalarının sağlanması gerekiyor.

Gelinen aşamada hiç çekinmeden devrimci kitle mücadelesine atılan kitlelerle açık ve somut olarak devrimin görevlerini konuşmak leninistlerin boynunun borcu. Bu görevin devrimin bugünkü düzleminde hangi olay ya da olayların toplumdaki birikmiş öfkeyi ateşleyip patlatacağından bağımsız olarak yerine getirilmesi gerekiyor. Zira bu patlamaya hangi olayın ya da olayların yol açacağını, proletaryanın herhangi bir örgütü veya yönetim organının öngörmesi, bilmesi imkansızdır. Ama kesin olan bu patlamaların 31 Mayıs'ta başladığı ve öümüzdeki dönemde daha da büyük patlamaların yaşanacağıdır. Burada olması gereken, varolan somut koşulların doğru kavranması, buna uyum sağlanması; kitlelerle en yakın ve sıkı ilişkilerin kurulması; onların beklentilerine cevap verilmesi, yığınların daha da ileriye gidebilmeleri için cesaretlendirilmesi, teşvik edilmesidir.

Soma Holding: "Bu madenden kim sorumluysa derhal çıkıp hesap vermeli!"

Zayıtug

Yeni Türkiye'nin Önünü Kesmek İsteyen Karanlık Odaklar, Bu Sefer de Başbakan'ın Eline Suratını Vurdu...

Zayıtug

MADENCİLER ONURUMUZDUR

Soma'nın Hesabı Sorulacak

16 Mayıs günü, Hatay Endüstri Meslek Lisesi'nin Ahmet Atakan DÖB Komitesinin çağrısını yaptığı eylem, okul önünde gerçekleştirildi; Soma madencileri ve Mehmet İstif'in katledilişi anıldı.

Hocaların ve görevlilerin baskısına rağmen okuldaki arkadaşlarımıza sesimizi duyurduk. Geleceğin işçileri olarak onları işçilerin yanında yer almaya ve devrim mücadelesini büyütmek adına sokağa çıkmaya çağırıldık.

Sesli ajitasyonla başlayan eylemde Soma'da yaşanan katliama değinildi ve Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenlerimiz anıldı. Üzerinde "Mehmet İstif Ölümsüzdür Madenciler Onurumuzdur / Endüstri Meslek Lisesi" yazılı pankart ve "Denizleri Astınız Soma'da Katlettiniz Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın İşçilerin Öğrencilerin Mücadele Birliği" yazan dövizler açıldı.

Eylemimiz okulun önünde sürdüğü sırada resmi bir ekip otosu yanımıza kadar gelip çevredeki esnafın gürültüden rahatsız olduğu bahanesini öne sürerek, bize engel olmaya çalıştı. Daha sonrasında eyleme devam etmek istediğimiz Doğu Okulları'na

doğru pankartımız ve dövizlerimizle yürüyüşe geçmiştik ki, bir grup sivil polisin tacizine ve sesimizi çıkarmamaya yönelik faşist saldırılarına maruz kaldık.

Kısa süren gerginlikten sonra pankartımızı kapatıp eyleme devam edeceğimiz alana doğru yola çıktık. Bizi takip etmeye devam eden sivil faşistler bir diğer sivil polis ekibiyle görüşmesi üzerine az ileride yolumuz yeniden kesildi. Kitle içinde onlarla muhatap olan arkadaşları "kendilerince bilgi alma anlamında" ne-reye gittiğimiz ve ne amaçla yürüdüğümüz şeklinde sorularla oyalarken, bizi takip eden diğer sivil polislerin de yetişmesiyle konuşmalar daha tehditvari ve daha sert bir hal aldı. Sürekli kamera çekimi ve sözlü tacizleriyle bizleri korkutmaya ve sindirmeye çalıştılar.

Bizlerden korku ve geri adım atmak yerine tepki gören sivil faşistler, bizimle uğraşmaktan vazgeçerek araçlarına binip bulduğumuz yerden uzaklaştılar.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ SOMA'NIN HESABI SORULACAK

Antakya/DÖB'lü liseliler

Soma'da katliam haberinin duyulmasıyla tüm ülke eylem alanına döndü. Gezi Ayaklanması sırasında ağzına sıkılan biber gazı sonucu dil kökü kanser olan Mehmet İstif'in ölümünün hemen arkasından, yüzlerce işçinin çalıştığı maden ocağındaki patlamada -devletin verdiği sayıya göre 301- işçinin yaşamını yitirmesi öfkeleri biletti.

14 Mayıs günü Antakya'da eylemler vardı. Ortak eylem çağrısını yapan siyasetlerin Yeraltı Çarşısı kapısında yaptıkları basın açıklamasına Endüstri Meslek Lisesi Ahmet Atakan Komitesi de okullarında yaptıkları boykot ve yürüyüşle destek verdi. Okul önünde toplanan lise öğrencileri burada bir araya geldikten sonra, Yeraltı Çarşısına doğru yürümeye başladılar.

Kitleyle birleşen öğrenciler "Mehmet İstif Ölümsüzdür, Madenciler Onurumuzdur. Endüstri Meslek Lisesi" yazılı pan-

kartlarını açarak "Mehmet İstif Ölümsüzdür" sloganıyla basın açıklamasına katıldılar. Kitle de sloganlara destek verdi. Basın açıklaması bittikten sonra sözü alan bir DÖB'lü "Henüz Mehmet İstif'in acısını yaşarken, dün Soma'da iş madenlerinde bir patlama haberi aldık. Dünyayı yaratan insanların, işçilerin kapitalizmin ölüm cuntalarında ölüme sürüklendiğini gördük. Bu olanlar ihmal değil, basit bir iş kazası değil, katliamdır." dedi ve sözlerini "okullardan, madenlerden, fabrikalardan, tarlalardan, atölyelerden sokaklara. Şanlı Gezi ayaklanmasının yıldönümüne yaklaşırken devrimi büyütelim kapitalizm öldürür, kapitalizmi öldürün" diyerek bitirdi.

Basın açıklaması sendikaların akşam 18.00'e yaptıkları eyleme çağrıyla sona erdi.

Antakya/ DÖB

Madencinin Feneri Sönmeyecek

Dersim Çemişkezek'te, Mücadele Birliği, DÖB ve HDP bir araya gelerek, Soma'da yaşanan maden katliamına ilişkin bir basın açıklaması yaptı.

"Emeğe Uzanan Eller Kırılсын", "Taşeronla Hayır", "Maden İşçisinin Feneri Sönmeyecek", "Susma Haykır İş Cinayetlerine Hayır", "Katliamların Hesabını Soracağız", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Hersey Emeğin Olacak" sloganlarının atıldığı eylemde;

"Bugün ülkemizde yaşanan acılar, insana verilen değerin ne olduğunu göstermektedir. Bizler bu ülkenin ezilenleri ve yoksulları olarak hergün ölmekten, sömürülmekten bıktık.

SOMA'da yaşanan maden cinayetidir. İşçilere, emekçilere dayatılan sendikasılaşma, güvencesiz iş koşulları yaşanan bu cinayetin en büyük sebebidir.

Kapitalistlerin daha fazla sömürü için emekçileri gönderdikleri ölüm kuyularında katledilen madencilerin acılarını bu ülke insanına verilen değerdir.

Soma'da ölüm kuyularında katledilen madencileri yataştırmayı beceremeyenler, bugün cenazeleri üzerinden istismar yapıyor. Başbakan televizyonlarda 'maden işçisinin kaderidir ölüm' diyor. Cümlelerin kendisi dahi insanlık açısından utanç vericidir. Temel görevi insanı yataştırmak, güvenliğini sağlamak olan başkan kadercisi anlayışı ile toplumun acılarını ile alay ediyor" denildi.

Basın açıklaması, "Bizler buradan haykırıyoruz 'Soma'da yaşanan kaza değil, cinayettir. Bu cinayetlerin sorumlusu olan hükümettir. Biraz vicdan sahibi olan herkesin beklentisi, bu cinayetlerin sorumlusu olan hükümetin istifasıdır'.

Madenlerde insanların bir avuç kömür için ortaya koydukları ömre saygısız olmayan zihniyetleri kınıyoruz. Ölüm bu ülke ezilenlerinin kaderi değildir. Yaşamı emeği ile yaratanlar, herkes kadar yaşam hakkına sahiptir.

Bizler Soma'da yaşanan bu cinayetleri şiddetle kınıyoruz, sorumlusu olan hükümeti istifaya davet ediyoruz." denilerek sona erdi.

Dersim/ DÖB

NEVVAR SALİH İŞGÖREN, KARATAŞ VE MİTHATPAŞA LİSELERİ ORTAK SOMA RÖPORTAJI

Soma maden ocağının denetimi özel şirket tarafından yapılıyor. Sızca gereken önlemleri devlet alsaydı katliamın boyutu bu kadar büyük olur muydu?

Devlet yeterli denetimi yapmıyor, bu konuda çok geri kalmış durumda; denetimin sıklaştırılması gerekir ;bu bir iş kazası değil faciadır.

...Maden ocaklarının denetlenmesi için bir önerge yollanmıştı daha önceden; bundan bir şey çıkmamıştı ... Ölü sayısının ne kadar olduğu bile tam bilinmiyor.

... Aşağıda ölü olmasına rağmen ocağın üstünü kapatıyorlarmış; peki aşağıda kalan işçiler ne olacak.

Kurtarma odaları bir çok ülkede hayat kurtarıyor; bizim ülkemizde 2014 yılına rağmen madenlerde kurtarma odaları yok; bu yüzden ölü sayısı söylenenden çok daha fazla. Bu konu hakkında neler düşünüyorsunuz? Sızca denetim Türkiye'de ne ölçüde yapılıyor?

...Özel sektörde işçiyi düşünen yok; zaten herkes kendi karını düşünüyor. İşçinin sağlığını, güvenliğini düşünen yok.

... Bankalar, şirketler, hatta devlet işçinin sırtından geçiniyorlar; bu şekilde şirketler ayakta kalıyor. Yapılan araştırmaya göre Kanada'da maden işçisinin maliyeti 60 bin dolara denk geliyorken, Türkiye'de 12 bin doları bile bulmuyor. Biz Soma'ya gittiğimizde gözlemlediğimiz kadarıyla oranın insanların yapabilecekleri tek iş madencilik. Madencilikten başka hiç bir iş yok; bu yüzden insanlar can riskinin olmasına rağmen bile madene iniyorlar; çalışıp evine eklemek götürmek zorundalar.

... Yada madende çalışmak istemeyenlerin çoğu iş göç yapmak zorunda kalıyor; çünkü orada madenden başka iş yok.

... Yaşam odaları hiç bir şekilde faaliyete geçmiyor; hatta depo olarak kullanılıyor. İşçi için kullanılmıyor. Şili'de 69 gün sonra bu odada kalan madenciler kurtarılabildi. Türkiye'de ise 4 gün geçmesine rağmen çoğu işçi kurtarılamadı. Devlet adamları zaten oraya gelip gereksiz yere işgal ediyorlar, çalışmalarını durduruyorlar, yollar kapanıyor.

Taşeron sistem devam ettiği sürece bu kazalar devam edecektir siz ne düşünüyorsunuz?

...Öncelikle taşeronlar kaldırılabilir, taşeron sistem devam ettiği sürece bu kazalar olmaya devam eder. Orada ölen işçiler o polislerin babası akrabası da olabilir. Protestomuz bu şekilde acımasızca saldırılarına, böyle yerlerde sürüklemeleri çok yanlış.

...Taşeron firmalar denetlenmediği sürece hiçbir şekilde düzen sağlanmayacak. Özelleştirme olmasaydı, devlet denetiminde olsaydı bu kadar ölüm olmazdı. Nükleer santral kurulması mevzuu var bide; daha maden ocağını denetleyemeyen şirketler ve devlet nükleer santrali nasıl denetleyebilir ki!

... Ben yaptığımız eylemlerle ilgili bir şey söylemek istiyorum. Soma'da belki polislerin akrabaları da var, eşi dostu da var. Biz onların hakkını savunuyoruz ve

polis bize saldırıyor ve polisler bize acımasızca müdahale ediyorlar. Bence halkın her şeyden önce bilinçlenmesi ve ne yaparsa yapsın bilinçli yapması lazım. Biz orda kendi düşüncelerimizi dile getiriyoruz. Yapılan yanlışları eleştiriyoruz. Bazı eylemciler oraya sadece eğlenmeye geliyor. Onların da eylem amacına dikkat etmesi ve özen göstermesi gerekir. Ne yaparsak yapalım bilinçli yapalım.

Katliamdan sonra devletin insanları yatıştırarak için yaptığı şey genelde hutbe okutmak milli yas ilan etmek bayrakları yarıya kadar indirmek gibi şeyler; sızca bunlar acıyı ne kadar dindirebilir? Ve taşeronlaşma kaldırılmadan yeni bir katliam daha bizleri beklemeyebilir mi; sızca ne yapılabilir?

...Benim babam da işçi. İşçilerin bence işi bırakıp haklarını savunmaları gerekiyor, zaten hükümet ve patronlar arasında sürekli yapılan şey, hep işçinin hakkını yemek. Denetim de hep kağıt üzerinde kalıyor, devlet halk için varsa taşeronlaşma olmamalıdır. İşçilerin de en az patronlar kadar iyi yaşamaya hakkı var; çünkü onların üzerinden para kazanıyorlar.

İnsanlar gelişmelere karşı ne yapmalıdır?

... Öncelikle her insana eşit değerde bakılmalı, ayırım yapılmamalı. Bu ülkede en ağır şartlarda yaşayanlar, işçilerdir. Masa başında çalışıp üç bine yakın maaş alan devlet memurları, masa başında okey oynatarak vakit geçirebiliyor ve bunlar devletin her türlü imkanlarından pek bir şey yapmadan yararlanabiliyorlar. Oturarak çalışan insanlar, ağır şartlarda çalışan insanlardan daha ayrıcalıklı.

...Bir senedir biz de tüm eylemlere aktif olarak katılıyoruz arkadaş grubu olarak, liseli olarak. Polis hiç ayırım gözetmeden, çocuk yaşlı demeden herkese orantısız olarak şiddet uyguluyor. Plastik mermileri, savaşta kullanır gibi bize karşı kullanıyor. Polis sırf AKP'yi korumak için bize düşman gibi saldırıyor.

...Sokakta orantısız bir güç var, polise bir etkimiz olmuyor, bir taşla polise ne kadar zarar verebiliriz ki, polislin gücü çok daha fazla, o kadar can aldılar bu yüzden.

Peki, liselilerin tepkisi sızca nasıldır? Yetli tep-

kiyi ortaya koyabiliyor mu, ne gibi engellerle karşılaşılıyor?

...Biz liseliler olarak eylemlere katılıyoruz. Okulda da geçen gün boykot oldu. Ama yetersiz kalıyor. Orantısız güçle karşılaşıyoruz. Plastik mermi sıkıyorlar. Bence tüm işçi sınıfının, artık gücünü göstermesi lazım. Tüm işçiler iş bırakırsa hayat durur, bu çark dönmeyiz, patronlar da kazanamaz. İşçilerin bunun farkına varması lazım.

...Okulun içinde düzenlediğimiz boykota hocalar arasından destek veren de oldu, karşı çıkan da. Dün okulda yoklama alındı, ders yapan hocalar oldu. Böyle bir günde ders yapılmasına ve yoklama alınmasına ben karşıyım.

...Disiplin cezası alırız korkusuyla boykot eyleminden cayan arkadaşlar da oldu. Berkin Elvan eyleminde de boykot düzenledik ve disiplin cezası aldık. Okula sivil polisler geldi.

...Bizim 23 Nisanda bir sunumumuz vardı. Sunucu bendim. Tören başlamadan Berkin Elvan için bir dakika saygı duruşunda bulunalım, böyle bir imkanımız var mı diye sordum. Kesinlikle hayır dediler, izin vermediler. Kendi yaş gurubumuzda olan biri için bir şey yapamamak bizim için çok yıkıcı bir şey. Ayrıca Berkin için taş sapan kullandı deyip onu karalamaya çalışanlar var. Ne olursa olsun o bir çocuk. Onu bu şekilde kimse karalayamaz bence. Ayrıca taş sapan kullansa ne olur ki. Karşısında orantısız bir şiddet var sonuçta.

Somaya gittik dediniz. Somada ölenlerin aileleriyle görüşme şansınız oldu mu?

...Evet oldu. Cenazeye katılma şansımız da oldu. Soma bildiğimiz gibi küçük bir yer. Herkes hemen hemen birbirini tanıyor. Ölenler hep birilerinin kardeşi, arkadaşı, ailesinden biri ya da bir akrabası çıkıyor. Herkesin acısı durumda bu facia. Esnaflar çalışmıyor. Herkes bir yas içinde. Herkes hastane çevresinde; kadınlar ağlıyor; her cenaze herkesin cenazesi durumda.

...Çoğu orda çalışmaya hala mecbur. Ekmeğimi kazanmak için oraya inmeye mecbur, çalışmaya devam edeceğim diyorlar.

Soma'da yürüyen 300 kişilik gruba karbonmonoksit yerine suyla müdahale edilmesi takdirle karşılandı... Zaytung

ÜNİVERSİTELER AYAKTA

Soma maden katliamına karşı olan büyük tepki sürmekte. İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri 16 Mayıs Cuma günü saat 18.00 sularında Maden Fakültesi'ni işgal etti. Öğrencilerin Maden Fakültesini işgal etmelerinin nedeni, İTÜ yönetimi ile Soma Holding arasındaki yoğun işbirliği. İTÜ öğrencilerinin başlıca talepleri ve ilk görüşmeden sonra alınan sonuçlar şöyleydi; 1- Soma AŞ ile olan işbirliğini bitirdiklerini ve işgal eylemine katılan öğrencilere soruşturma açılmayacağını kabul etti. 2- Öğrencilerin, "Rektörlük, Soma'da yaşananların kaza değil iş cinayeti olduğunu açıklamalı" talebine dekan ve genel sekreter, bu konuda teknik araştırma yapıldıktan sonra açıklama yapabileceklerini, şu an "iş cinayeti" kelimesini kullanamayacaklarını söylediler. 3- Öğrencilerin, "İTÜ'de taşeron çalışma sistemi kaldırılmalıdır ve İTÜ rektörü Mehmet Karaca bunun sözünü vermemelidir" talebine karşılık, bu konuyla "Ankara'nın" ilgilendiği, kendilerinin bir şey yapamayacaklarını belirttiler. 4- Orhan Kural'ın kamuoyundan özür dilediğini söyleyen fakülte dekanı ve genel sekreteri, istifa konusunda herhangi bir şey söylemedi. Maden Fakültesi içinde işgali sürdüren öğrenciler, Haziran'da Gezi Parkı'nda başlayan ayaklanmadaki komün kültürünü işgallerinde sürdürüyorlar. Birçok komite veya çalışma grupları kurulmuş vaziyette. Fakülte içinde ve dışında iyi bir dayanışma örneği gösterilmekte.

Galatasaray Üniversitesi, Mimar Sinan Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri Soma için kendi okullarında nöbetler tutmaya başladılar. İşgalin 2. gününde ise yapılan çağrı ile saat 14'de Maden Fakültesi önünde forum için toplandı. Forumda işgali sürdürme kararı alındı. Mimar Sinan, İstanbul Bilgi, Boğaziçi, Koç, Özyeğin Üniversiteleri öğrencileri,

TMMOB, Enerji-Sen, Taksim Dayanışması, Eğitim Sen, İstanbul Kent Savunması ve EMO temsilcileri destek verdi.

İşgalin 4. gününde ise Öğrenciler, "şimdi gidiyoruz ama tekrar geleceğiz" diyerek işgallerini bitirdiler. İşgal sonrası şirket yetkilileriyle ilişkisinin kesmek zorunda kalan üniversite yönetimi, üniversite bileşenlerini tanımak ve taleplerini uygulamak zorunda kalmıştı. Bugün (19 Mayıs) yapılan basın açıklaması yapıldı. Öğrencilerin taleplerinden biri olan taşeron konusunda ise "İTÜ'de ve tüm Türkiye'de taşeronu bitireceğiz." Şeklinde ifade ederek işgallerin ve mücadelelerinin süreceğini belirtti.

Soma ile birlikte üniversitelerde gerçekleşen eylem ve işgaller öğrenci gençliği genel toplumsal olaylarda yeniden öne çıkmasına ve öğrenci cephesinden yapılan eylemler mücadelenin etki gücünü arttırmaya devam ediyor.

Tekirdağ'da Öğrenciler Soma İçin Eylemde!

Tekirdağ Devrimci Öğrenci Birliği ve NKÜ öğrencileri, 14 Mayıs'ta saat 06.00'da pankart asma eylemi gerçekleştirdiler ve pankart başında insanlık nöbetine başladılar. Saat 09.30 sularında katil polisin pankarta saldırısı gerçekleşti. Öğrencilerle polis arasında uzun süren arbede sonu polis tarafından geçenlere tehir edildi, ajitasyonlar yapıldı. "İşçiler yürürken saldırmak için gelirsiniz, neden işçiler ölmesin diye önlem almazsınız" denilerek "katil polis defol" sloganları ile öğrenciler okula girdi. Ardından sivil polisin de okula girdiği görüldü.

Daha sonrasında ise okul içinde basın açıklaması ve oturma eylemi planlandı. Eylem öncesinde üniversitenin önünde ve içinde bildiri dağıtımı yapıldı, sesli çağrılar yapılarak öğrenci gençlik saat 16.00'da yapılacak olan basın açıklaması ve oturma eylemine çağrıldı.

Ardından yemekhanenin önünde "Soma'daki Katliamın Sorumlusu Devletler

Hesap Soracağız -Tekirdağ Devrimci Öğrenci Birliği, Dev-Genç, NKÜ Öğrencileri" pankartı açılıp oturma eylemine geçildi.

Oturma eylemi boyunca; "Soma'nın Hesabı Sorulacak", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Katil Devlet Hesap Verecek", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Okunan açıklamada "1941'den bugüne kadar Türkiye'nin birçok bölgesinde yer alan kömür ve diğer maden ocaklarında yaşanan Grizu patlaması, göçük ve yangından kaynaklı üç binden fazla işçi kapitalist kar hırsı uğruna can verdi. Ve işçi hayatlarını yok sayan sözüm ona 'kazalarda' yüz bini aşkın işçi yaralandı.

17 Mayıs 2010 Zonguldak Grizu patlamasında Recep Tayyip Erdoğan, daha acılı aileler teslim almadıkça 'bu mesleğin kaderine bu var' diyerek katliamın sorumluluğundan kurtulmak istemişlerdir. Yaşananlar 'kader' olmadığı gibi 'meslek gereği ölüm' de değildir. Meydana gelen her ölüm-

den bizzat başbakan ve bakanlarıyla tüm AKP hükümeti sorumludur." denildi. Öğrencilerle sohbet edildi ve bu katliamların ne ilk ne de son olduğu sorunun düzen sorunu olduğu vurgulandı. Eylem bir sonar ki gün eylem çağrısı yapılarak sonlandırıldı.

ODTÜ'de Devrim Yürüyüşü

ODTÜ Bahar Şenlikleri'nin 3. günü olan 9 Mayıs'ta Geleneksel Devrim Yürüyüşü gerçekleştirildi. Saat 18.00'de Fizik önünde toplandı ve ölümsüzleşen devrimci savaşçıları için yapılan kısa anmadan sonra yürüyüş başladı.

Yürüyüşün en önünde "Haziran'ın İzinde Yürütüyoruz Devrime" pankartı taşındı. Yürüyüşe gençlik örgütleri, akademisyenler ve toplulukların yanı sıra Yatağan işçileri ve yürüyüşten sonra sahneye çıkacak olan Grup Emeğe Ezgi de pankartlarıyla katıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği'nin Sinan Cemgil'in resmi olan "ODTÜ'de Her Yol Devrime Çıkar" pankartı taşıdığı yürüyüşte, stadyuma gelindiğinde geleneksel olarak mumlarla "Devrim" yazıldı.

Ardından başlayan konserde Emeğe Ezgi ve Suavi ezgileriyle öğrencilere coşku kattı.

"Madende Ölmek İstemiyoruz"

14 Mayıs Çarşamba günü Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğrencileri, Soma'daki katliamı protesto etmek için saat 10:00'da toplanmaya başladılar ve dersleri boykot ettiler.

12.00'ye kadar fakülte önünde oturma eylemi yapan öğrenciler, 12.00'de yürüyüşe başladılar. Yürüyüş esnasında sık sık "Madende Ölmek İstemiyoruz", "Soma İşçisi Yalnız Değildir", "Susma Haykır Taşeronu Hayır" sloganları atarak yemekhaneye yürüdüler.

Yemekhane önüne geldiğinde TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu adına basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması ardından 20 dakika oturma eylemi yapıldı, oturma eylemi esnasında öğrenciler Madenci şarkısını söylediler. Eylem alkışlarla ve akşam yapılan eyleme çağrı yapılmasıyla sona erdi.

GENÇLİK GELECEK GELECEK SOSYALİZM! Devrimci Öğrenci Birliği/İzmir

Umut Güneş

BUNDAN SONRASI TUFAN

İnsan nasıl bir dünyada yaşadığını düşündükçe dehşete düşüyor. Birçok acıya ve olaya tanık olmuş kişilerce dahi yaşananlar fazlasıyla kabul edilemez. Soma'da yaşananlara tanık olanlar, kapitalist dünyanın insanlığa ne vaat ettiğini bir kez daha çıplak gözlerle gördü ve gördüklerimiz yediden yetmişe herkesi dehşete düşürdü. Burjuvaziye duyulan öfke bin kat artmış durumda, faşizme duyulan nefret bin kat artmış durumda. Nasıl olmasın ki? Yerin iki bin metre altında üç kuruş için çalışmak ve her gün ölüme gider gibi ayrılmak. Eğer sağ geri dönülürse kapitalizmin acımasız çarklarına karşı bir gün daha zafer kazanılmış demektir. Ama geri dönülmez ise? İşte bunun cevabını kimi sessizce, kimi ise geri dönmeyenin yerini alarak, kimisi de dişlerini sıkıp küfrederek verir.

Soma'da olanlar ve sonrasında yaşananlar her ne kadar geniş bir bölgeyi savaş alanına çevirmiş olsa da, kimsenin içine yine de sinmiyor! Sinmeyecek de, yüreğimizin biraz olsun soğuması ancak faşizmin tabutuna son çiviye çaktığımızda olabilir. Aksi mümkün değil. Soma katliamından sonra yaşananların ifade ettiği budur. Berkin'den sonra da böyle olmuştur.

Kitle Eylemlerinin Niteliği

Gün geçtikçe devrimimizin toplumsal tabanı daha fazla öğreniyor ve bilinçleniyor. Her devrimci kitle eylemi, bir öncekinin örneklerini içeriyor ve aşıyor. Ama gelişim sürekli ileriyeye doğrudur. Berkin'in ölüm haberi duyulduğunda, nasıl ki okullar boykota çıktı ve sokakları doldurdu ise, Soma katliamında da böyle oldu. Nasıl ki işçiler fabrikalarında durmayıp sokaklara çıktysa (yetersiz dahi olsa), mahalleler gecelelerini molotoflarla aydınlattysa, bugün de öyle oldu. Greif işçileri ile başlayan işgal eylemleri dalgası, öğrencileri de sardı ve bir günde 4 üniversiteye birden yayıldı. Soma'da yaşanan katliamın sorumlularına duyulan öfke o kadar büyük ki, oldukları her yerde eylemler de anında bitiverdi. Büyük illerin merkezleri günlerce çatışmalarla sarsıldı, görenler faşist devletin kendi ülkesini işgal ettiğini sanır. Binlerce kişilik polis gücü, bağnaz ve faşist basını ve tüm bunların azgınca saldırısı sırasında, eylemler arasında kalan bir kadın polise öfkeyle şöyle bağırdı: "Ne oluyor, iç savaşta mıyız?" Görüntüye bakıp böyle söylüyor ama gerçekte de böyledir. Evet tam bir iç savaştayız. Hem de son derece acımasız ve sert bir iç savaş... Ve kitle eylemlerimizin gelişimi bu gerçeği göz önüne alarak gelişecektir. Ama bu süreci hızlandırmamız gerek. Neden? Çünkü; faşizmi devirmek istiyoruz ama yaptıklarımız henüz yeterli değil.

Çünkü; düşmanımızın sırtını yere sermek istiyoruz. Sereceğiz de, ama eylemlerimizin şiddeti, öfkemizle doğru orantılı değil. Artık "bundan sonrası tufan" diyeceğimiz bir dönemdeyiz ve tarihin gördüğü o en kutsal silahı, ATEŞ'i devreye koyma vaktidir. Sokak savaşlarında düşmanına acımadan vurma ve ona pes dedirtme önemlidir. Engels'in dediği gibi "Düşmanların darbeleri önünde eğilip bükülmek yok; birçoklarının yaptığı gibi, 'inanınız ben zararlı hiçbir şey yapmadım' diye ağlayıp zırlamak yok. Yumruğa yumrukla karşılık vermek, düşmanın her bir yumruğuna karşı iki üç yumruk atmak: işte bizim taktiğimiz daima böyle olmuştur."

Devrimci şiddet kitlelerce birçok biçimde uygulandı bunlar önemli, şimdi ise buna bizlerin zafer katacaz katkıları eklenmeli. Üstelik vakit yitirilmeden. Kitle eylemlerinin daha da ilerlemesi, ayaklanmanın zafere dönüşmesi devrimci öncülerin katkılarıyla ve örgütlü devrimci gücün kitlelerle birlikte hareket etmesiyle olabilecek bir şeydir. İşte burada en büyük sorumluluk gençliğe aittir. Çünkü fedakar bir mücadele döneminin ilk gönüllüleri ve ilk öne atılanları her zaman gençlik olmuştur. Her zaman cesur girişimlerin altında gençliğin imzası bulunmaktadır. Her zaman en riskli ve tehlikeli girişimler gençlik tarafından, kendisine özgü coşkuyla gerçekleştirilmiştir. Eğer bugün devrimci kitle eylemlerinin eksikliklerini hızla kapatmak istiyorsak, gençlik hiç düşünmeden cesur adımlar atmalıdır. Ve atacaktır!

Söylenecek fazla söz yok. Eğer bir değerlendirme yapmak gerekirse, koşulların tamamen devrimci olduğu ve hasmımızın zor durumda olduğunu söylemek şimdilik yeterli. Ama illa da söylenecek bir şeyler arıyorsak, söz eylemin ve ateşin! Leninist gençliğin, Denizlerin yoldaşlarının bunu gerçekleştireceğine hiçbir şüphe yok. Madem ki sonucu sokaklarda kızışan savaşım belirleyecek, söylenecek son şey, CHE'nin veda ederken bizlere söylediğidir: Hasta La Victoria Siempre!

Gazi'de Ortaokul Öğrencileri Çatıştı

Gazi mahallesinde 'DEMOKRATİK MARKSİST HAREKETİ-DMH' üyeleri boykot yapıp derslere girmeyip "Soma işçileri ölümsüzdür" pankartıyla yeni karakola doğru yürüyüş yaptı. Faşist polis taş attı, bazı kişiler bacaklarından ve kafalarından yaralandı... Buna karşılık öğrenciler taş atmaya başladı... Polis akrep yollayıp dağıtmaya çalıştı ama DMH'lılar dağılmadı. Bu seferde polis sivil polisleri yollayıp, gözaltına almaya çalıştı fakat kaçtılar. Eylem yaklaşık 3 saat sürdü.

Eyüp'te Öğrencilerden Soma İçin Eylem

Eyüp'te lise öğrencileri eylem yaptı. Eyleme ben ve arkadaşım DÖB'lüler olarak katıldık. Hemen hemen 30 kişiye yakındık. "Her Yer Soma Her Yer Direniş", "Katil Devlet Hesap Verecek", "İsyan Devrim Özgürlük" gibi sloganlar atıyorduk. Yürümeye devam ederken, polislerin önüne geldik.

Bizi durdular köşeye, duvara sıkıştırmaya çalıştılar. Biz bekledik, yine de onların önünde slogan atıyorduk. Bize "devam edin" dediler yine slogan atarak yürüdük. 90'dan fazla çevik kuvvet ve sivil polis peşimizden koştu. Herkes kaçtı, biz durduk. Sivil polis elimdeki dövizi aldı ve video çektiler, bize bağdıldılar, biz de onlara cevabımızı verdik.

İsim, soy isim, kimlik bilgilerini aldılar, kendi aralarında "gözaltı yapalım bunları" dediler. Birisi "boşver gitsinler" dedi. Tayyip Cuma namazına gelmiş, o bizim bulunduğumuz bölgeden uzaklaşana kadar polisler tarafından bekletildik. Her zaman olduğu gibi katiller koruması olup bize "defolun gidin" dediler. Biz de "katiller, polisler katili korusun bizlerden" dedik. 3 kişi ne kadar korku verseysek, 90'dan fazla kişi peşimizden koştu.

Bizlerden eyleme katılan diğer arkadaşların isimlerini istedikler. Biz DÖB'lüler olarak tavrımızı koyduk. Bize "izin alsaydınız verirdi, yaptığınız yasal değildir" deyince, izin istemek vereceklerine siz inanıyor musunuz" dedim. Sustular. Biz minibüse binene kadar beklediler.

İstanbul'dan DÖB'lü öğrenciler

TAYLAN IŞIK

GELİŞME
SÜREKLİ OLMALI

Mayıs ayının ilk haftası, sınıf savaşı ve devrimci mücadele açısından oldukça yoğun bir süreç olarak geçti. Önce 1 Mayıs, arkasından 6 Mayıs Denizleri anma eylemleri devrimci hareketin tüm birleşenleri için neredeyse bir sınav mahiyetinde geçti.

Leninistler için de böyle oldu. Bu yoğun süreçte Leninistler güçlerini görme, sınama, gelişme çizgisinin yönünü anlama olanağı buldular. Şimdi yakın geçmişte bir göz atıp sözünü ettiğimiz dönemin muhasebesini yapma zamanı.

Daha baştan şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: 1-6 Mayıs süreci, Leninistlerin bu süreçte öngelen dönemde güç toplama anlamında başarılı bir faaliyet yürüttüklerini; gelişme çizgisinin yukarı doğru seyrettiğini ortaya koydu.

Devrimci politika aynı zamanda bir güç toplama sanatıdır. Elbette güç toplamak, devrimci politikada her şey değildir. Ama sonuçta sınıflar savaşı bir güç savaşıdır ve bu savaşta emekçi sınıflara önderlik iddiasındaki bir hareket az-çok yeterli bir güce sahip değilse iddiasını yaşama geçirmede, en azından, zorlanır.

Dolayısıyla, dünya görüşü olarak, ideolojik-politik olarak güçlü olmanın yanında maddi güç olarak da belli bir noktayı yakalamış olması ki sınıf savaşında, devrim mücadelesinde emekçi sınıflara ve ezilen halklara önderlik iddiası ete-kemiğe bü-rünsün.

Bu noktaya vurgu yapmamız gerekliydi. Çünkü, Leninistler, haklı olarak, uzun bir süre ağırlığı güç biriktirmeye değil, ama ideolojik-politik çizgiyi sağlamlaştırmaya verdiler. Çubuğun bu şekilde bükülmesinin, zamanla, gücün pek de önemli olmadığı yanlış düşüncesine yol açması kaçınılmazdı. Leninistler arasında bu yanlış düşünce yer yer kendini gösterdi.

Şimdi bu yanlış ve bir noktadan sonra zararlı olması kaçınılmaz olan düşüncenin saflardan kazanmakta olduğunu yaşamın içinde görüyoruz. Leninistler, güç biriktirmenin sınıf savaşında ne denli önemli olduğunu kavradıklarını bu süreçte pratik faaliyetleriyle ve aldıkları sonuçlarla ortaya koydular.

1-6 Mayıs sürecinde Leninistler buldukları hemen her alanda güçlü bir katılım gerçekleştirebildiler. Daha önemlisi, gençlik ve özellikle de işçi gençlik arasında kök saldıklarını bu süreçte somut olarak görmüş olduk. Leninist saflarda, bu anlamdaki gelişmenin hakkını dost-düşman herkes veriyor.

Bir diğer önemli gelişme şudur: Bu süreçte Leninist görüşlerin, sloganların, düşüncelerin emekçi sınıflar ve gençliğin yanısıra sol/devrimci güçler arasında da kök saldı, benimsendiğini gördük.

Kimi sosyal reformist partilerin, kendi ideolojik-programatik düşünceleriyle hiç alakalı olmadığı halde sırf Leninist sloganların emekçi kitlelerde ve gençlikte yarattıkları sempatiden yararlanmak için Leninistlerin sloganlarını kullandıklarını biliyoruz. "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak!" sloganının başına gelenler buna tipik örnekler.

Şimdi buna "Mücadele Birliği" ve "Birleşik Devrim" düşüncesinin benimsenmesi eklenmiş durumda. "Ortak Mücadele", "Birlikte Mücadele", "Ortak Örgütlenme" gibi değişik kavramlar kullanılsa da işin özü aynıdır: Başka çevreler tarafından yeni yeni benimsenmeye başlanan bu düşünce Leninist Partinin "Halkların Mücadele Birliği" ve Birleşik Devrim Stratejisi'nden başka bir şey değil.

Bunun devrimci komünist bir parti için ideolojik-politik bir zafer olduğundan kuşku yok. Bunun öneminin büyüklüğünü anlamak için 90'lı yılların başında UKH'nin gelişmesinin baskısı altında kalan pek çok örgüt ve kadronun -ki bunların arasında geçmişte birlikte yürünen insanlar da vardı- UKH'nin "Sömürge Kürdistan" tezine ve bunun zorunlu sonucu olarak ayrı mücadele, ayrı örgütlenme, ayrı devrim düşüncesine kaydıklarını göz önünde bulunduramaz yeter.

Yine de, taşınan iddiaya kıyaslandığında Leninistlerin güç biriktirme anlamında henüz yolun başında olduklarını ve katedilmesi gereken uzun bir yolun bizi beklediğini bilmeliyiz. Yolun doğruluğu kuşku götürmüyor. Bu kesin. Ama bu olgu halimizden memnun olmamız gibi bir sonuca yol açamaz, açmamalı.

Doğru yolda olduğumuz ve gelişme çizgimizin yukarı doğru bir seyir izlediğinin bilinmesi sadece daha çok, daha özverili, daha militan, daha yürekli bir çalışma için motivasyon konusu olabilir.

Madem ki sayısız faktör lehimize, öyleyse bu durumdan güç biriktirmek ve gerçek bir "güç örgütü" olmak için daha sıkı, 70'li yılların militanca çalışmasına benzer bir faaliyet içinde olmalıyız.

Gelişme sürekli kılındığında ve üstelik artan bir ivmeyle yukarı doğru bir seyir izlediğinde taşınan iddiaya uygun davranmış oluruz.

Rehavete kapılmadan ileri ve daima ileri!

Aliğa Belediyesi'nde İşten Atılan İşçiler Eylemde

Aliğa Belediyesi'nde 104 işçi işten atıldı, eylem başladı.

2014 yerel seçimlerin ardından Aliğa Belediyesi'ni MHP'li Serkan Acar kazanmıştı. Acar görevine başlar başlamaz ilk icraatı taşeron işçilerin işine son vermek oldu. 7 Mayıs günü saat 16.30 sıralarında Aliğa Belediyesi'nin tüm birimlerinden 104 işçi işten çıkarıldı; işten çıkarmaların devam edeceği söyleniyor.

İşçiler çıkış haberlerini alır almaz belediye binası önüne gelmeye başladılar.

Akşam saat 20.45 olduğunda bir grup belediye işçisi belediye binasına girip Serkan Acar'la görüşmek istedi. Ancak Aliğa İlçe Emniyet Amiri ve beraberindeki polisler araya girerek işçilerin belediye binasına girmesini engellediler.

İşçiler ve polis amiri arasındaki görüşme sonucunda işçiler belediye meclis üyelerinin yaptığı toplantının sonucunu bekleme kararı aldılar. İşçiler toplantı sonucuna göre eylem planı çıkaracaklarını ve belediye önüne çadır kurarak yaşanan haksızlığa karşı mücadele edeceklerini söylediler.

Geceyarısı olduğunda da meclis üyelerinin toplantısının bitiminin ardından işçiler kendi temsilcilerini belediye başkanı ve meclis üyeleriyle görüşmesi için gönderdiler.

Yaklaşık 2 saat süren toplantının ardından MHP'li başkan Serkan Acar'ın işten çıkarmalar konusunda geri adım atmayacağını duyurması üzerine işçilerin öfkesi arttı.

İşçiler Belediye binasına girmek istediler ve polisler etten barikat kurarak işçilerin belediye binasına girmesini engellediler. Geceyi bina önünde geçiren işçiler sık sık "Direne Direne Kazanacağız!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Serkan Acar Dışarı!" sloganları attılar. Serkan Acar halen belediye binasında işçi ve polis ablukasında.

8 Mayıs günü, işçiler, sabah saatlerinde yeniden belediye binası önünde toplanmaya başladılar. Sabah saat 08.45'te Aliğa Belediyesi Park Bahçe ve Temizlik Birimleri'ne bağlı işten çıkarılmayan işçiler, işbaşı yapmadan önce belediye önünde bekleyen arkadaşlarını sloganlarla ziyarete geldiler.

İki koldan belediye önüne gelen işçiler "Yaşasın Sınıf Dayanışması!", "Birlik, Mücadele, Zafer", "Direne Direne Kazanacağız!" sloganları atarak dayanışma içerisinde olacaklarını belirttiler. Bunun ilk göstergesi olarak işe 1 saat geç başladılar.

İşten çıkarılan işçilerin büyük çoğunluğunun Kürt ve Alevi olmaları, faşist başkanın yöneliminin ne olduğunu anlamaya yeterli. Genel-İş Sendikasına üye işçilerin sendika yönetimi ve Belediye İşçileri Mücadele ve Dayanışma Derneği başkan ve yardımcısının görüşme taleplerini reddeden Belediye Başkanının öne sürdüğü gerekçe "geçmiş yönetimin faturaları kabarttığı ve belediyeyi düzlüğe çıkarmak için çalışan sayısında daralmayı çözüm olarak" görmesi.

İşçiler belediye karşısına çadır kurarak beklemeye başladılar, saat 14.00'de direniş çadırından yaptıkları yürüyüşle Belediye binasının önüne geldiler. Bina önünde açıklama yapan işçiler, Belediye Başkanının aşağıya inmesini ve açıklama yapması için haykırdılar.

Dernek başkanı Halis Güzeler "sonuna kadar davamızın peşindeyiz. İşimizi geri istiyoruz" dedikten sonra işçiler belediye başkanına bağırma, aşağıya inmesini söylemeye başladılar.

İşçilerin bekleyişleri, emek örgütlerinin ve işçilerin ziyaretleriyle devam ediyor.

Eylem Gelişiyor

11 Mayıs'ta Anneler Günü nedeniyle, bir çok işçi eşi çocuklarıyla birlikte, eylemdeki işçilere destek vermek için çadıra geldiler.

Aradan geçen bir iki günde işçiler komitelerini kurmuşlar ve komitenin haberi olmadan hiçbir şey yapmıyorlar. 24 saat boyunca akşamları 5 kişiyi nöbetçi bırakarak çadıra bekleyişlerini sürdüren işçiler, bildiri hazırlığı içerisinde. En kısa zamanda bildirimlerini basıp, tüm Aliğa semtinde dertlerini anlatacaklar.

Disk Genel-İş, Aliğa Emek ve Dayanışma Platformu ve Alevi Derneklerinin destekleri sürüyor. Gelen ziyaretçilerden ve desteklerden işçiler oldukça hoşnut. Ayrıca şantiyelerin giriş ve çıkışlarını engelleyerek, çöp kamyonlarının da çalışmasına izin vermiyorlar. "Sonuna kadar gideceğiz, kararlıyız" diyorlar.

"Aliğa Aliğa Olah Bu Kadar Polis Görmedi"

12 Mayıs günü sabahın erken saatlerinden itibaren işçiler çadırlarında, kadınlar ise Temizlik İşleri Müdürlüğü'nün önünde eylemlerine başladılar.

Eşlerinin işten atılmasını protesto eden kadınlar, giriş kapısını zincirle kilitlemişlerdi. Polis ekiplerinin sözlü müdahalesi sonucu değiştirmeyince, Temizlik İşler Müdürü yanlarına geldi. Müdür İbrahim bey, "Sonuna kadar yanınızdayım. Listeleri başkana benim verdiğim tamamen yalan. Hedef saptırmak istiyorlar. Evladım üzerine yemin ederim, benim suçum günahım yok" dedi.

Ardından şehir merkezindeki çadırdaki işçilerden birkaçı gelerek, eylemci kadınlara destek verip, açıklama yaptılar. Ardından kilidi açarak sloganlarla birlikte şehir merkezine yürüdüler. Kadınların ardından çöp kamyonları şantiyeden çıkmaya başladı.

Şehir merkezine yaklaşırken onları bir grup işçi alkışlarla karşıladı. Ardından hep birlikte sloganlarla belediye önüne yürüdüler. Belediye önünde kısa bir açıklama yapan işçiler, kısa süreli bir oturma eylemi yaptılar. Ardından tekrar sloganlarla birlikte çadırlarına döndüler. "Ekmeğimizi ve işimizi geri istiyoruz" diyen işçiler, "Aliğa Aliğa oldu olalı bu kadar polisi bir arada görmedi" diyerek, yüzlerinde gülümsemeyle direnişin gücünü anlatıyorlar.

Aliğa'da Kadınların Eylemi de Sürüyor

Ertesi gün de Temizlik İşleri Müdürlüğü'nün kapısında eyleme devam eden kadınlar, içeriye hiç bir aracın girişine ve içeriden hiç bir aracın çıkmasına izin vermediler. Birkaç saat sonra eylem komitesinden bir kişi geldi ve kadınlardan eylemlerini sonlandırmalarını istedi. Ancak kadınlar "Eşlerimiz işe alınana kadar eylemimizi sonlandırmayacağız." diyerek kararlılıklarını bildirdiler.

Okul çıkış saatinde ortaokul ve ilkokul öğrencileri kadınların eylemlerine sloganlar ve alkışlarla destek verdiler. Kadınların eylemini devam ettirmesi ve ilgi çekmesi üzerine yoğun polis takviyesi yapıldı. Emniyet Müdürü gelince Temiz-

lik İşleri Müdürü de içeriden kadınlara eylemi sonlandırmaları için çağrıda bulundu, bu çağrıya da kararlılıkla yanıt veren kadınlara Emniyet Müdürü yalvarmaya başladı.

Kadınlar kararlılıklarını sürdürürken gözaltına almakla tehdit edildiler, fakat yine işe yaramadı. Saat 16.00 sıralarında eylem komitesi ve öncü kadınlardan birinin eşi geldi ve kadınları ikna ettiler. Bizler de Mücadele Birliği okurları olarak öncü kadına "Emniyet Müdürüne diz çöktürdün eşinin sözüyle eylemi sonlandırdın" dedik ve gülüştük. Kadınlar eylemlerini Çarşamba sabahı 07.00'de tekrar buluşmak üzere bitirdiler.

Eylem esnasında işten çıkarılan bir işçi olan Kenan Akdağ'ın evine ziyarete gittik. Kenan Akdağ'ın annesi nefes darlığı yaşıyor ve oksijen tüpüne bağlı yaşıyor. Büyük kızının böbrek rahatsızlığı var ve 7 aylık bir bebekleri var. Kenan Akdağ işten çıkarıldığını öğrendikten sonra Belediye Başkanıyla görüşmeye gidip "Beni işten çıkarınız ben çocuğuma bakamıyorum alın siz bakın" diyerek beğeni Belediye Başkanına vermek istemiş ancak görüşme kabul edilmemiştir.

İşçiler işe alınana kadar eylemlerine devam edecekler.

"İşten Atılan Arkadaşlarımızı Derhal İşe İade Et"

Aliğa Belediyesinden atılan taşeron işçileri, 10. günleri olan 16 Mayıs'ta hem yürüyüş hem de basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İzmir'den Genel-İş üyeleri ve yerel demokratik güçlerin de destek verdiği eylem Belediye binası önündeki kısa bir açıklama ile başladı. Ardından yürüyüşe başlayan işçiler, şehir içerisinde kısa bir yürüyüş yaptılar. Tekrar Belediye önündeki Demokrasi Meydanına döndü, Aliğa Emek ve Demokrasi Platformunun basın açıklamasını Genel-İş 5 Nolu Şube Başkanı Naci Çetin okudu. Basın açıklamasından önce saygı duruşu vardı.

Çetin Soma ile ilgili olarak "İş cinayeti değil, katliamdır. Öfkemiz büyük. Bu katliamın sorumlusu sömürü düzenidir. Çare nedir? Sömürü ve soygun düzenini yıkmadan, bunu yaratanları toprağın altına gömmeden, bize rahat yok artık. Bize sopa gösterenlerin ellerindeki sopaları alıp, onların kafalarında kıracak olan emekçilerin örgütlü mücadelesidir" dedi.

Ardından eylem komitesinden Halis Güzeler konuştu. Güzeler konuşmasında Belediye Başkanı'na seslenerek, "bu yanlış tutumundan vazgeç. İşten atılan arkadaşlarımızı derhal işe iade et" dedi. Ardından Yenikapı Tiyatrosu'nun gösterimi vardı.

Eylem boyunca Soma, taşeronlaştırma üzerine sloganlar atıldı, "Hükümet İstifa" denildi

Mücadele Birliği İzmir

Punto Deri İşçileri Eylemlerini Bitirdi

14 Mayıs, Punto işçilerinin 286 gündür üretim yaptıkları firmanın önünde gerçekleştirdikleri eylemin son günüdür. Punto işçileri işe iade kararı alınan işçilerin ardından direnişi sonlandırma kararını basın açıklaması ile duyurdular.

Soma'da katledilen işçiler için saygı duruşu ile başlayan basın açıklamasında birlik, dayanışma ve mücadeleye değinen Ramazan Aygün, desteklerinden dolayı orada bulunan herkese teşekkür etti. Ardından yürüyüşe geçen Punto işçileri Mücadele Birliği, BDSP ve ÜİDDER ile birlikte yolu trafiğe kapatarak Belediye önüne kadar yürüdüler.

"Atılan işçiler Geri alın" pankartı ile yürüyen Punto işçileri, Soma'da yaşamını yitiren işçiler için "Madede Ölümler Kader Değildir", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Hükümet İstifa", "Soma'da Yaşanan Katliamdır", "Kaza, Kader Değil Bu Bir Cinayet", "Taşeron Çalışma Yasaklansın", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "İşçiler Ölüyor Hükümet Bakıyor", "Taşeron Çalışma Yasaklansın", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganı atarak meydana vardılar.

Meydanda yapılan kısa bir konuşmanın ardından eylem son buldu.

Kumport'la Dayanışma

Direnisteki Greif, Feniş, Karşı Gazetesi işçileri, direnisteki Kumport işçilerine dayanışma ziyaretinde bulundu.

Greif, Feniş ve Karşı Gazete işçileri 7 Mayıs günü Güzeluyurt'ta bulunan Liman-İş irtibat bürosunda liman işçileri tarafından karşılandı. Buradan Kumport Limanı'na giden direnisteki işçiler liman işçilerini "Kumport İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla selamladı. Liman işçileri sınıf dostlarını ise "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşıladı. Karşılamanın ardından Kumport işçileri fabrikada çalışmakta olan arkadaşlarına seslenerek bir kez daha mücadeleye ve direnişe katılmaya çağırıldılar. Sloganlar atılarak servislerin çıkması beklenirken, çevreden geçmekte olan araçlar da korna çalarak işçileri selamladılar.

Kumport işçilerini ziyarete giden işçiler kısa konuşmalar yaptılar. Karşı Gazetesi'nden Burak Öz işçi güvenliği ve sendikalarda örgütlenmenin önemine değinerek, en temel hakların bile ancak direnişlerle elde edilebilir olduğuna dikkat çekti.

Feniş işçilerinden Mehmet Doğan ise patronların kar hırsı yüzünden işçilerin canlarını yitirmekte olduklarını belirterek, Feniş'teki direniş sürecini aktardı ve fabrikayı işgal ederek emeklerini sa-

vunduklarını ifade etti. Doğan, Kumport işçilerinin de haklı mücadelesini desteklediklerini ve dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

Greif işçileri adına konuşan Orhan Purhan ise Greif fabrikasındaki 44 ayrı taşeron firmaya rağmen sağladıkları örgütlenme başarısından söz etti. Kumport işçilerinin örgütlenme haklarına değinen Purhan, örgütlenmenin engellenmesinin ise bir insanlık suçu olduğunu, Kumport işçilerinin sömürü koşullarına karşı örgütlenme hakkının yanlarında olduklarını ve dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

Liman-İş Örgütlenme Uzmanı Sinan Ceviz işçilere teşekkür ederek başladığı konuşmasında, Kumport'ta kirli oyunlar oynandığını genel müdürün taşeron firma kurarak işçileri kadroya alacağı söylemleriyle kendilerini kandırdığını hatırlattı. "Buraya er ya da geç sendika girecek" diyen Ceviz, iş cinayetlerine karşı sendikada örgütlenmenin önemine de dikkat çekti.

Kumport'ta servislerin çıkışı saati geldiğinde sloganlar daha da gür haykırılarak yapılan konuşmalarla işçiler eyleme katılmaya çağırıldı.

"Dünyayı Biz İnşa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz!"

İstanbul Bahçeşehir 1. İstibulevleri inşaatlarını yapan işçiler, ödenmeyen ücretlerini istiyorlar.

"Bu Binalar Ödenmeyen İşçi Ücretleriyle Yükseliyor - İnşaat İşçileri Sendika Girişimi" ve "Dünyayı Biz İnşa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz Artık Yeter" yazılı pankartlar açan işçiler, sloganlar ve alkışlarla

bloklardan ana caddeye yürüyüş yaptılar.

1. İstibulevleri inşaatında 1 yıl ile üç ay arasında çalışmış olan 40'tan fazla işçi, ödenmeyen ücretleri için mücadele veriyor. Çalışmış oldukları lüks binaların yükseleceği inşaat alanında artık iş yaptıkları firmaların yetkilileri yok.

İşçileri çalıştıran Yenidoğuş firması, iflas ettiği gerekçesiyle şantiyedeki işi Kırmızı Kardeşler Elektrik ve Güvenlik firmasına devretmiş, şantiyede de bloklarda işçiler muhatap olacakları kimseyi bulamayınca eyleme başladı. 13 Mayıs günü işçiler, pankartlarını açarak alkış ve sloganlarla ana caddeye yürüdüler.

1. İstibulevleri'nin önünde eylemi sürdürürken bir grup arkadaşları da Beylikdüzü'nde bulunan şirket bürosuna gittiler. Görüşme sürerken işçiler ıslıklar ve sloganlarla eyleme devam ettiler. Yoldan geçen araçlar korna çalarak, çevrede çalışan bazı işçiler de gelecek destek verdi.

Halka Kapalı Ancak Silahlara ve Çetelere Açık Sınır

Rojava'nın Derik kentinden Türkiye sınırında Cizre'ye geçmek isteyen Rojavalı bir aileye ateş açıldı, 28 yaşındaki Saada Darwich iki çocuğu ve kocasının yanında öldürüldü.

Yine Rojava'nın Dirbesiye kentinden Kızıltepe-Şenyurt'a geçmeye çalışan 14 yaşındaki Ali Özdemir de yine askerlerin açtığı ateş sonucu ağır yaralandı. Şakağından vurulan çocuk, her iki gözünü de kaybetti.

Devlet, Suriye sınırında dinci faşist çetelerin ve halkları katledecek silah ve mühimmatların geçişine önyak olurken, sivil halkı ise katlediyor.

Saada Darwich'in 19 Mayıs günü karından vurulmasının ardından kimseyi yanına yaklaştırmayan ve hastaneye götürmeyen askerler, kadının ölümünü bekletiler.

14 yaşındaki Ali Özdemir'in tedavisi Kızıltepe'de özel bir hastanede devam ediyor. Göz sinirleri koptuğu için iki gözünü kaybeden çocuğun hayatı tehlikesi de sürüyor.

Mehmet Ayvalıtaş'ın Katilleri Kartal'da Yargılanıyor

H a z i r a n Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin duruşmaları devam ediyor. 21 Mayıs günü de Mehmet Ayvalıtaş'ın katledenlerin duruşması vardı. Mehmet Ayvalı-

taş, 2 Haziran günü 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan eylemlerde bir aracın çarpması sonucu hayatını kaybetmiş, Seyit Kartal da yaralı olarak hastaneye kaldırılmıştı.

Mehmet Ayvalıtaş'ın hayatını kaybettiği otoyolda 20 Mayıs günü de ailesi avukatları tarafından bilir kişiyle keşif yapılmıştı.

Kartal Adliyesi 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Mehmet Ayvalıtaş davası görülmeye hazırlanırken, dışarıda da yüzlerce kişi davayı takip etmek için Kartal Adliyesi önünde pankartları ve sloganlarıyla toplanmıştı.

"Güvenlik gerekçesi" ile mahkeme heyeti salona Ayvalıtaş ailesi, müdahiller, avukatlar ve tanıkların dışında kimseyi almadı. Önce tanıklar dinlendi. Eylem sırasında 5 bin kişinin otoyolun önce tek şeridini sonra diğer şeridini kapatarak yürüdüğünü, aydınlık bir havanın olduğunu ve aracın kitlenin üzerine bilinçli olarak sürüldüğü anlatıldı.

Avukatlar da araçlardan kan ve doku örneklerinin alınıp adli tıpa gönderilmesini, mahkemeye getirilen mobese kayıtlarında atlamalar olduğu için kayıtların Tübitakça incelenmesini, sanık vetanık ifadelerinin olay yerinde keşif ile yapılmasını ve 3 duruşmaya da gelmeyen katil Mehmet Görkem Demirbaş'ın tutuklanmasını talep etti.

Öğle saatlerinde tamamlanan tanık ifadelerinin ardından mahkeme kısa bir aranın ardından bir ara karar verdi. Kararda özetle sanık Mehmet Görkem Demirbaş

hakkında yakalama kararı çıkartılmasına, dinlenmeyen tanıkların önümüzdeki talep edilmesine, daha büyük bir duruşma salonunun talep edilmesine, ibraz edilen cd ile dosyadaki cd nin montaj olup olmadığının tespiti ve net şekilde resme aktarılması için Tübitaka gönderilmesine, olay yerini gösterir tüm kamera kayıtlarının temini için emniyet müdürlüğüne yazı yazılmasına, sorumlular hakkında yapılan suç duyurusu dosyasının örneğinin istenmesine karar verildi; ukatların diğer talepleri reddedildi. Duruşma 22 Eylül 2014 saat 09.30'a ertelendi.

Duruşma sürerken, dışarıda da kitle sloganlarla bekliyordu. Orada olan kurumlar adına ve Taksim Dayanışması adına konuşmalar yapıldı. Mücadele Birliği'nin de yaptığı konuşmadan sonra Emeğe Ezgi marşlarını söyledi. Daha önce Ankara Adliyesi'nde yapılmış olan "Bir Parçası Senden" etkinliği, Kartal Adliyesi önüne getirilmişti. Ayaklanmada ölümsüzleşenlerin yanı sıra Fadime Ananın resmi de puzzle olarak birleştirildi.

Duruşmanın ardından Ayvalıtaş ailesi ve avukatları adliye önünde basına bir açıklama yaptılar. Burada duruşmadaki gelişmelerle ilgili bilgi verilirken, Mehmet Ayvalıtaş'ın babası fenalaştı; öfkesini haykırdı.

Burjuva hukukun bir yargılama tiyatrosu daha bu şekilde sona erdi.

SOMA HALKIYLA DAYANIŞMA HER YERDE!

Kapitalizmin katlettiği Somalı işçileri anmak, Soma halkının acısını paylaşmak ve dayanışmasını göstermek için Avrupa'nın pek çok yerinde olduğu gibi, İsviçre'nin Basel Kantonunda da emekçiler sokaklara indi.

Yüzlerce işçinin aşırı sömürü uğruna kapitalistler ve onların arkasındaki dinci faşist iktidarın elbirliği ile katledildiğini duyar duymaz meydanlara çıkan emekçiler 17 Mayıs'ta bir kez daha sokaklardaydılar.

Haziran Halk Ayaklanması'nda olduğu gibi, Avrupalı emekçiler Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfıyla, emekçileriyle aynı ruh ve duyguyu paylaştıklarını ortaya koydular. Bu, Türkiye ve Kürdistan Birleşik devriminin güçlü bir enternasyonal dayanışmaya sahip olduğunun başka bir kanıtı oldu.

Bolivya, Küba, Venezuela'dan Avrupa emekçi sınıflarına kadar dünyanın çok geniş bir coğrafyasında emekçi sınıflar Soma halkı şahsında Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıflarıyla güçlü bir enternasyonal dayanışma içinde olduklarını; dünyanın gözünün Türkiye ve Kürdistan devrimi, Türkiye ve Kürdistan emekçileri üzerinde olduğunu gösterdiler.

Kapitalistler ayakta kalabilmek için, aşırı sömürü uğruna katliamlar yapıyorlar. İşçiler, emekçiler ise yapılına katliam olduğunun bilincinde ve yaşamda kalmak için kapitalizme başkaldırıyorlar.

İnsanlığın geleceği bu çatışmadan işçi sınıfının muzaffer çıkmasına bağlıdır. Acılarımız büyük ve derin ve bunları ancak bir devrim dindirebilir.

GAZİ İSYANDIR SOMA'YA SELAMDİR

Gazi Mahallesi'nde 17 Mayıs akşamı da Soma'daki katliamı protesto etmek için eylem vardı. Bu defa sokakta eylem yapan ve pankart açanlar TKEP/L, MKP, MLKP, YDGH ve DHKP/C milisleri idi.

Önce saat 20.00 civarında, gelebilecek tomayı karşılamak için yola kalın demir telle tuzak kuruldu, sloganlarla barikat kurup ateşler yakılarak polis beklendi.

Polisin saat 21.00 civarında başlayan saldırısının ilk dakikalarında bir toma kullanılmaz hale geldi; polis yoğun gaz bombası kullandı.

Leninistler, molotoflarla karakolun onbeş metre ilerisinde bir akrebi yakarken, Tomaya da hasar verildi. YDG-H milisleri de panzerin üstüne çıkıp molotoflayarak araçtan indi.

Bir süre sonra polisin hedef gözeterek silah kullanmasından dolayı, devrimci milisler de silahlarla karşılık verdi. Cemevi ile Karakol arasındaki sokaklarda polisle çatışma uzun süre devam etti.

18 Mayıs Pazar günü saat 19.30 sırasında mahalle gençliği tarafından Gazi Karakol yakınına barikatlar kuruldu.

Silahlarla ara sokaktan çıkan TKEP/L ve 13 Mart GKB militanları "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Denizler Yaşıyor, TKEP/L Savaşıyor", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Soma'nın Hesabı Sorulacak" sloganlarıyla yürüdüler.

Barikat başına geçen Leninistler polisin gaz ve plastik mermi ile saldırısına karşılık molotofkokteyli ve havai fişeklerle cevap verdi. Yoğun polis saldırısının olduğu Gazi Mahallesi'nde, ilerleyen dakikalarda diğer devrimci kurumların eylem sloganları ile katıldığı görüldü. 4 ayrı noktada barikatlar kuran Gazililer "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla karakola saldırıyı sürdürdüler.

Polisin yoğun saldırısına karşı mahallede silah kullananlar oldu. Yaklaşık 23.00 sularında devrimcilerin insiyatifi ile eylem sonlandırıldı.

Polis Katletmeye Devam Ediyor: Mehmet İstif Ölümsüzdür

Mehmet İstif yaşadığı saldırıyı "Müdahale başlamadan önce her hareketimi takip eden sırtında gaz tüpü olan bir çevik kuvvet polisini fark ettim. Saldırı başladığında tazyikli su ve gazın etkisiyle insanlar polis barikadı arasında kaldı ve yerlere düştü. Gazdan etkilendiği için kalkamayan bir arkadaşı, koşan polislerin altında ezilmesin diye üstüne kapanarak korudum. Bu sırada kaç cop yediğimi hatırlamıyorum. O anda beni takip eden, sırtında gaz tüpü taşıyan polisle karşı karşıya geldik. 40 santimetre gibi bir mesafeden yüksek tazyikli bir şekilde tetiğe bastı, ağzımı kapamaya zamanım olmadı. Ağzım ve boğazıma dolan gazın acısı ile çığlık atmaya başladım. Boğazımın yanmasını ve çektiğim acıyı diğer insanların da aynı derecede yaşadığını düşündüm ve gözaltına alınma korkusuyla o anda hastaneye gitmedim." diye anlatmıştı.

Polis şiddeti bir kişiyi daha öldürdü. Gezi Ayaklanmasında Mersin'de eylemler sırasında polisin biber gazı saldırısına uğrayan 36 yaşındaki Mehmet İstif, hayatını kaybetti.

20 Haziran 2013 günü Mersinliler, 17'nci Mersin Akdeniz Oyunları'nın açılış töreni öncesinde Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nda protesto eylemleri yapmışlardı. Buradaki polis saldırısında polisin 40 cm yakınlıktan ağzına biber gazı sıkmasının ardından ağzında kızarıklıklar ve şişlikler olan Meh-

met İstif, Toros Devlet Hastanesi'ne başvurdu.

Enfeksiyon tanısı konulan İstif durumu daha kötüleşince Mersin Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'ne gitti. Kulak burun boğaz polikliniğindeki muayenesinde 'alerjik reaksiyon' tanısı konulan Mehmet İstif, geçen 24 Temmuz'da aynı hastanede ameliyat edildi. İstif'in dilinde oluşan mukoza operasyonla temizlendi. Bu ameliyatın ardından İstif, konuşma ve beslenme güçlüğü çekmeye başladı. Daha sonra Çukurova Üni-

versitesi Tıp Fakültesi Balcı Hastanesi'nde tedavisine devam edilen Mehmet İstif'e biyopsi yapıldı. Dilindeki yarının dil kökü kanserine dönüştüğü saptandı.

Radyoterapi ve kemoterapi tedavisine başlanan İstif işyerini de kapatmak zorunda kaldı ve kanser nedeniyle dilinin bir bölümü alındı. Şiddetli ağrılar, enfeksiyon ve yüksek ateş nedeniyle ölüm kalım savaşı veren İstif son haftalarında artık yoğun bakımda yaşam mücadelesi veriyor olmuştur.

Mehmet İstif Soma'da yaşanan katliamdan birkaç gün önce 13 Mayıs günü öğlen saatlerinde yaşamını yitirdi. Onun acısı daha sıcakken yüreklerde, Soma'dan gelen haberle paramparça oldu yüreklerimiz. Öfke anlatılmaz tüm toplumda.

Mehmet İstif, Gezi Ayaklanmasında polis saldırısıyla ölümsüzleşen son isim oldu. Metin Lokumcu, Çayan Birben ve yine Gezi ayaklanmasında Serdar Kadakal da biber gazı nedeniyle ölen isimler arasında.

Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür

Şanlı 31 Mayıs ayaklanmasının bir savaşçısı daha ölümsüzleşti. Ailesinin ve halklarımızın başı sağ olsun.

Dün Ali İsmail'in mahkemesi önündeydik, bugünse Mehmet İstif'in ölümsüzleştiği haberini aldık. Faşizm analarımıza bunu reva görüyor ama faşizm bizi öldürmekle bitiremeyeceğini, her ölümün ardından daha büyük mücadelelerin doğacağını görüyor.

31 Mayıs ayaklanmasının yıl dönümüne yaklaştığımız şu günlerde, her ölüm haberi sınıf kinimizi daha da artırıyor, faşizme olan öfkemizi daha da büyütüyor.

Şimdi sokaklara çıkma ve bir bayrak gibi bu şanlı ayaklanmanın ölümsüzleşen savaşçıları ellerde taşıma zamanı.

**Yaşasın 31 Mayıs Ayaklanması!
Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!
Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!**

Mücadele Birliği Platformu

Mehmet İstif Ölümsüzdür

13 Mayıs Salı günü ölümsüzleşen Mehmet İstif için 14 Mayıs Çarşamba günü cenaze töreni düzenlendi ve toprağa verildi.

Saat 12.00'de Özgür Çocuk Parkı'nda toplanan kitle "Mehmet İstif Ölümsüzdür, Biber Gazı Yasaklansın" pankartı açarak Müftü Camisi'ne yürüdü. Silifke Caddesi'ni trafiğe kapatan kitle "Mehmet İstif Ölümsüzdür", "Gezi Şehitleri Ölümsüzdür", "Katil Polis Hesap Verecek" sloganları attı.

Müftü Camisindeki cenaze namazından sonra Toroslar Akbelen Mezarlığına geçildi. Yapılan defin işlemlerinden sonra İstif'in mezarlığı karanfillerle donanıldı.

Sokak Sağlıkçılığı Yargılanamaz

Gezi Parkı eylemlerinde Haziran ayaklanmasına dönüşen sokak çatışmaları polis tarafından yaralanan kişilere sağlık desteği veren doktor ve hemşirelere açılan dava 7 Mayıs günü Çağlayan Adliyesi'nde görüldü.

7 Mayıs Çağlayan Adliyesi önünde sağlık çalışanlarını sahiplenen Türk Tabipler Birliği ve Türk Tabipler Odası basın açıklaması gerçekleştirdi. Devletin "sağlık yardımı" yaptıkları gerçeğiyle yargılanmaları protesto edildi. Adliye önünde toplanan hekimler ve sağlık çalışanları "Camiye Ayakkabılarımızla Değil, Stetoskoplarımızla Girdik" ve "Gezi Hekimliği Yargılanamaz" yazılı pankart açıldı.

Türk Tabipler Birliği Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan'ında katıldığı eylemde basın açıklamasını Hakan Hekimoğlu yaptı. "Bugün Çağlayan Adalet Sarayı'nda 'Hekimlik' yargılanmaktadır." diyen Hekimoğlu, "hekimliğin yargılanması, insanlığın yargılanması demektir. Dr. Ergenç Yasemin Dokudan ve Dr. Sercan Yüksel'in şahsında yapılmakta olan bu yargılama; Hipokrat'tan bu yana yani 2500 yıllık yazılı ve pratik geleneği olan, iyi ve onurlu hekimliğin yargılanmasıdır" diye konuştu.

Hekimoğlu, Dünya Tabipleri Birliği Uluslararası Tıbbi, Etik Kuralları, hekimleri ahlaki açıdan bir insanlık görevi olan acil tıbbi bakım vermekle yükümlü kıldığını altını çizdi.

Hekimoğlu; Hekimliğin yargılanamayacağını belirterek "Hekimliği yargılayanları tarih yargılayacaktır" dedi.

Gezi olayları sırasında Dolmabahçe Bezi-i Âlem Valide Sultan Camisi'nde yaralılara hekimlik yapan iki doktor; Türk Ceza Kanunu'nun 153/2-3i ve 283/1ii maddelerini ihlal ettikleri gerekçesiyle yargılandıkların belirten Hekimoğlu; "8 yıla varan hapis cezası isteniyor" dedi.

Basın açıklamasından sonra sokak sağlıkçılığı yargılanamaz denilerek eylem sona erdi.

1 Mayıs'ta Taksim'i Yasaklamak Suçtur!

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının yasaklanması protesto edildi ve konu ile ilgili suç duyurusunda bulunuldu.

1 Mayıs 2014 komitesini oluşturan kurumlar, DİSK-KESK, TMMOB ve TTB 9 Mayıs günü Çağlayan Adliyesine giderek başta Başbakan ve İçişleri Bakanı olmak üzere, 1 Mayıs'ta halkın haklarını kullanmasını engelleyerek suç işleyen, İstanbul halkının en temel özgürlüklerini engelleyerek işkence çektiren kamu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulundu.

Kurumlar, Çağlayan Adliyesi önünde de bir basın açıklaması yaparak AKP hükümetinin 2014 1 Mayıs'ını baskıyla, zulümle, şiddetle, kan dökerek kutladığını söyledi.

Yapılan açıklamada: "Devdiler ki '1 Mayıs Taksim'de kutlanırsa kent yaşamı olumsuz etkilenir; trafik aksar.' Kent yaşamı olumsuz etkilenmesin, tra-

fik aksamasın gerekçesiyle insanların evlerine, işlerine, hastanelere gitmesini engellediler. Karşı çıkma gaza boğdular; dövdüler. 15 milyon İstanbulluya işkence çektirdiler.

Devdiler ki, '1 Mayıs Taksim'de kutlanırsa, provokasyon olur; kamu düzeni bozulur.' Kamu düzeni bozulmasını gerekçesiyle evlere, hastanelere gaz bombası atıldı; tepki gösteren hasta yakınlarına plastik mermi yağdırdılar." dediler.

DİSK-KESK, TMMOB ve TTB olarak bir hesap sorma sürecini başlattıklarını ilan ederek, "Başta Başbakan ve İçişleri Bakanı olmak üzere, 1 Mayıs'ta yurttaşların haklarını kullanmasını zorla engelleyerek suç işleyen, İstanbul halkının en temel özgürlüklerini engelleyerek işkence çektiren kamu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunuyoruz!" 1 Mayıs'ta 1 Mayıs meydanında olmak için mücadeleye devam! diyerek açıklamalarına son verdiler.

Engelliler Taksim Meydanı'nda

Türkiye Sakatlar Derneği 10-16 Mayıs Engelliler Haftası dolayısıyla Taksim Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Yasaklı meydana engellilerin eylemini izlenmekle yetinen kalabalık sivil polisler, aralarında hep tartıştığı görüldü.

10 Mayıs günü yasaklı Taksim Meydanında 10-16 Mayıs Engelliler Haftası dolayısıyla seslerini duyurmak için Türkiye Sakatlar Derneği'nin çağrısıyla eylem yapan engelliler "Engellilerin çoğunluğu fiziki engeller nedeniyle sosyal yaşama katılmamaktadır. Toplu ulaşım araçlarının kullanımında büyük zorluklar çekilmektedir" dediler. Avukat Turan Hançeli'nin okuduğu basın açıklamasında; belediye seçimlerinden sonra engelli yurttaşların belediyelerde adaylıklarının çok azının gerçekleştirildiğini belirterek, "son yıllardaki tüm düzenleme ve girişimlere rağmen, engellilerin temel sorunlarının çözümünde yeterli ilerleme sağlanamadığına" dikkat çektiler.

Hançeli; "Eğitimden yararlanabilen engellilerin sayısı hala istenilen düzeye ulaşmamıştır. Kayıt altına alınmış engellilerin yüzde 41,6'sı okur-yazar bile değildir. Lise ve üzeri eğitim almış engellilerin oranı sadece 7,7'dir. Yine aynı şekilde engellilerin yüzde 96'sı mesleki eğitim alamamıştır" dedi.

Anıta bırakılan çelenklerin ardından eylem açıklamadan sonra sona erdi.

"Biz Olmasak Bu Fabrika Bir Hiç"

Gür Cotton'da çalışan işçiler, çalışma koşulları nedeniyle Deri Teks Sendikasına üye olmak istediler. Fabrika sahibinin çalışma koşullarının kölece olduğunu, sendikayla daha iyi koşullar yaratılabileceğini anlatan 4 işçiyi farklı vardiyalara vermesiyle işçiler fabrika önünde greve başladı.

Grevlerinin 6. gününde zirarete gittiğimizde, çalışma koşullarını anlatan işçiler, Pazar günleri zorunlu mesaiye bırakıldıklarını, tek bir Pazar bile kalmamasalar maaşlarından 200 TL kesildiğini aktardılar. Maaşlarının tamamının bordroya yansıtılmadığını vurgulayan işçiler, "1050 TL bankaya yatırıyorlar, 550 TL elden veriyorlar. Bu vergi kaçakçılığıdır." şeklinde konuştu. İşçilerden biri "2003 yılında ben Okan Tekstil A.Ş.'de çalışıyordum. Mayıs ayının 24'üyle 30'u arasında yağın yağmur sonucunu fabrikayı su bastı. Bize o çamurlu

suları kovalarla kumaşların ve pamuğun üzerine attırdılar. Böylece o kumaşların da pamukların da parasını devletten aldılar. Bu devleti dolandırarak haksız kazanç elde etmek değil midir? İşte aynısını şimdi buradaki patronlar bordroya yansıtmadıkları ücretlerin vergisini kaçırarak yapıyor. Patronların doğasında bu var. Bay patronlar böyle yapıyor." diyerek patronların düşünce yapısını özetledi.

"Biz olmasak bu fabrika bir hiç." diyen işçiler, henüz patrondan gelen bir görüşme talebinin olmadığını, personel dahil 198 işçinin olduğu fabrikada 150'ye yakın işçi grevde. İçeride çalışanlar ise sadece yüksek maaşlı personeller. İşçiler gece gündüz fabrika önünde.

İşçiliğin, 21. yüzyılda kölelik yerine kullanılan kibar bir isim olduğunu ama koşulların kölelik koşulları olduğunu söylüyorlar. Tüm maaşın bordroya yansıtılması, zorunlu mesainin kalkmasını, çalışma koşullarının düzeltilmesini istiyorlar.

Drama Kumpanya'dan Yeni Oyun: Düşünce Suçu

Drama Kumpanya yeni oyunu Düşünce Suçu ile sahneyeydi. "Bildiklerimizi, gördüklerimizi, şahit olduklarımızı anlatmaya devam ediyoruz!" diyen yönetmen Kemal Oruç, "Onlar nasıl ki yavşak medyasıyla gerçeklerin üstünü kapatmaya çalışıyorlarsa, biz de sanatımızla gerçeği haykırıyoruz!" dedi. Oyunun ilk gösterimi 17 Mayıs günü saat 20.30'da, Gönül Ülkü-Gazanfer Özcan Sahnesi'nde yapıldı.

Sizi suçsuzluğumuza ortak olmaya davet ediyoruz, diyen Drama Kumpanya'nın daveti ile salondaki yerimizi aldık.

Popüler kültürünün bir ürünü olarak, aşk romanları yazan ve hep entrika ve aldatmalar üzerine düşünen bir yazarken, yaşadığı dünyada haksızlıkların ve, adletsizliğin olduğunu görmeye başlamasıyla uyanışının anlatıldığı bir oyun Düşünce Suçu...

Artık yazdığı oyunların bir birine benzediğini, hepsinin aynı olduğunu

görür oysa dışarıda bambaşka bir dünya vardır. İşçi ayaklanmaları, halk ayaklanmaları ve Gezi Parkı ile başlayan ayaklanma... Bu durum yazarı değişimi zorlar ve artık daha gerçekçi ve hayatın içinden bir şeyler yazma isteğine yönelir.

Bu o kadar kolay olmayacaktır. Yıllarca sokaktan korkutulmuş, düşüncesini ifade ettiği için tutuklanan ve işkencede

ölen bir babanın çocuğudur. Annesinin ve ablasının baskısı altında, onların istediği gibi yaşamış bir kişinin tüm engellerinden kurtulması büyük bir çabayı gerektirir. Büyük sancılar içinde hızla ilerler korkularından kurtulmak için.

Bir arkadaşının ondan istediği oyunu yazma çabası içinde değişmeye başlar. Bu o kadar kolay olmaz; çünkü popüler kültürün hayatını kuşatmıştır. Bu kuşatılmışlık ailesiyle ve mahalle baskısıyla daha çetin bir savaşa dönüşür.

Kaybedeceği ve kazanacağı şeylerin muhasebesini yapar. Bir tarafta ailesi ve rahat hayatı diğer tarafta özgürce düşüncelerini ifade edebilmenin mutluluğu... Yıllarca beynine hapsettiği fikirlerinin özgürce yaşamı değiştirmek için kavgaya girmesi... Sonu ölüm de olsa girilmesi gereken yol... Yazar kararını verir... Artık aşk romanlarının yazarı değil mücadele veren halkın yazarı olmaya karar verir.

Kaza Değil Katliam

Manisa'nın Soma ilçesinde kömür madeni ocağında dün gece saatlerinde bir patlama oldu ve arkasından yangın çıktı. Devlet tarafından yapılan açıklamalara göre patlamanın olduğu saatlerde 787 işçi çalışıyordu. Devlet yetkilileri her zaman yaptıkları gibi ölü sayısını az gösterme gayretinde...

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız "201 kişinin öldüğünü, 80 tane de yaralı" olduğunu açıkladı. Saatlerdir insanlar nefeslerini tutmuş bekliyorlar. Yerin derinliklerinden gelecek umutlu bir haberi bekliyorlar. Ama ne yazık ki saatler ilerledikçe umutlar azalıyor. Neden? Çünkü yerin altındakiler zenginler, para babaları değil, işçiler. Ölüm sanki onlar için normal bir şeymiş gibi davranılıyor. Sanki yeraltında çalışmak ve bir gün orada bir patlama sonucu ölmek onların "kaderi"ymiş gibi.

Bu topraklar üzerinde defalarca yaşanan maden ocağı katliamları, her defasında "kaza", "mukadderat" diye yansıtıldı.

Şirketlerin, devletin ihmalkarlığı her defasında gözlerden kaçırılmaya çalışıldı. Ölen (öldürülen!) işçiler olunca, sermayenin devleti için ne önemi olabilirdi ki... Yerin kilometrelerce altında, en güvensiz koşullarda çalıştırılan işçileri grizu patlamaları olmazsa kim hatırlardı ki! Kapitalizmin insan hayatına verdiği değer, bir kömür tozundan daha fazla olmuş muydu ki...

O madencilerin, her gün, her saat her an ölümle karşı karşıya olduklarını bildikleri halde bugüne kadar hangi tedbirleri almışlardır? En son Mart ayında bu madene denetim yapıldığı ve hiçbir eksikliğin tespit edilmediği söyleniyor. Bundan büyük bir yalan olabilir mi? Bu derece riskli bir iş alanında işçilerin en güvensiz bir şekilde çalıştırıldığını bilmeyen mi var? Sermayenin daha yüksek kar uğruna işçi sağlığı ve hayatını hiçe saydığını bilmeyen mi var? Kapitalistler, toplum hafızasının çok zayıf olduğunu düşünüyor, buna güveniyor ve bu katliamların hesabını vermeden işin içinden sıyrılmaya çalışıyorlar. Ölen insanlar, onların çocukları, yakınları onlar için sadece birer rakamdır hepsi bu.

Kapitalist sistem, böyle bir sistem. Kar oranları söz konusu olunca onlar için insan/işçi hayatının hiçbir önemi yoktur. Ancak bu kez bu katliamlar sermaye sahiplerinin ve hükümet- devletin öyle kolayca sıyrılmalarına izin vermemek gerekiyor.

Şimdi "Hükümet İstifa İktidar Halka" sloganı ile sokaklara çıkmanın, işçilerin mücadele birliğini yükselterek bu katliamın sorumlusu olan hükümet-devlet ve kapitalizmden hesap sormanın zamanıdır.

Şimdi susarak bekleme değil, eylem zamanıdır!

Kapitalizm Öldürür, Kapitalizmi Öldürün!

Mücadele Birliği Platformu

Denizin Coşkusu ve Cüreti İzmir'de

Sosyal medya aracılığıyla bir ayı aşkın bir süre önce duyurusunu yaptığımız "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" Denizleri anma etkinliğimizin hazırlıklarına 1 Mayıs ile başladık. 1 Mayıs günü Gündoğdu Meydanı'nda anma etkinliğine dair binlerce bildiriye işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Her tür araçla 6 Mayıs günü saat 19.00'da Konak YKM önüne çağrı yaptık. Yapılması gereken binlerce afişimiz, dağıtılması gereken binlerce el ilanımız vardı. Tüm yoldaşlarımız ve dostlarımız seferber oldular adeta. Sadece bir kaç günümüz vardı ve yapılacak çok iş... Kendi pratik faaliyetlerimizin örgütlenmesini yaparken, eyleme sadece 5 gün kala EMEP'in aynı gün aynı yerde ve bizden yarım saat önceye çağrı yapması bir çok sorunu yeniden ele almamızı gerektirdi.

Tüm zorluklara rağmen eylemimiz büyük bir coşkuyla başladı. YKM önünden Sümerbank önüne yaptığımız yürüyüş, etraftan katılanlar ve desteklerle devam etti. Valilik önünde ve yasaklı alan Konak'ta yüzlerce çevik kuvvet ve sivil polis ordusu, TOMA'larla, zırhlı araçlarla bizi izledi.

Bizi Sümerbank önüne kurduğumuz sahne ve dostlarımız karşıladı. Saygı duruşu ve basın açıklamasının ardından etkinlik, Deniz'in son isteği, Rodrigo'nun gitar konçertosunu çalan genç tarafından başlatıldı. Eyleme katılan bir dostumuz Deniz'e yazdığı şiiri okudu. Alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde Ayışığı Müzik Atölyesi ve sonra da MKM'den Koma Ronahi sahne aldılar. Gezi Sanatı Forumu'ndan Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün'ün drama gösterisi ile etkinliğimiz bitirildi. Eylem ve etkinliğimize DHF, Devrimci Hareket, Partizan ve Karşıyaka Halk Forumu destek verdi.

İzmir Mücadele Birliği Platformu

Antep'te Halkın Denizi Denizleşen Halkla Konseri

Antep Düztepe Mahallesinde Ayışığı Sanat Merkezi mahalle emekçileri ile Halkın Denizi Denizleşen Halkla etkinliğinde buluştu.

Günler öncesinden mahallelerde, 1 Mayıs Mitinginde, merkezi bölgelerde bildiri ve afiş çalışmalarını yaptı.

6 Mayıs günü son hazırlıklar tamamlandı ve akşam saat 19.30'da etkinlik başladı. Düztepe Gencolar Düşün Salonu'nda düzenlenen etkinlikte, Denizlerle ilgili sin-evizyon gösterimi, şiir dinletileri ve Grup Denize Ezgi yer aldı.

Etkinlikte ilk önce gelen insanlar selamlanarak saygı duruşu gerçekleştirildi ve Ayışığı Sanat Merkezi adına açılış konuşması yapıldı. Denizlerin mücadelesinin devrimci içeriğini, Denizlerin halkların bilincinde yer eden duruşunu anlatarak; Denizler için "maceraperest" algısı yaratmaya çalışarak devrimci mücadelelerinin içini boşaltmaya çalışanlara, Deniz Gezmiş'in sözünü hatırlattı: "Deniz Gezmiş ilk yakalandığı an, dönemin işçileri bakanının 'nereden geliyorsunuz' sorusuna 'Devrim yapmaktan geliyorum' deyşi, Denizlerin ne için mücadele ettiklerinin bir göstergesidir. Hiç kimse bu gerçeğin üstünü örtemez. Denizler devrim için yaşadılar ve bu uğurda ölümsüzleştiler" sözleri ile konuşmasını sonlandırdı.

Ardından Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ailelerine yazdıkları mektupları okundu ve sahne Grup Denize Ezgi'ye bırakıldı. Emeğe Ezgi'nin Adım Deniz parçası ile konsere başlayan Denize Ezgi "bizim ezgilerimiz, halkların zafer çığlığı, Denizlere olan sözümüzdür, Denizlerin türküsüdür" sözlerinin ardından söyledikleri ezgilerle kitleleri coşturdu. Grup Denize Ezgi'nin müziği eşliğinde iki emekçi arkadaşımızın okuduğu şiirler etkinliğe ayrı bir renk kattı. Özellikle de Emeğe Ezgi'nin "Milyonlar" parçası kitleler tarafından ayakta alkışlandı.

Ailelerin, çocukların ve gençlerin yoğun olarak katıldığı etkinlik en son Denize Ezgi'nin çaldığı zafer halayları sonrası Çaw Bella marşı ile sonlandırıldı. Katılan insanlarla yapılan sohbetlerde herkesin dile getirdiği şey, bu tür etkinliklerin mahallelerde daha da yaygınlaştırılması oldu.

Madenciler İçin Açlık Grevi

Soma'da ölen ve göçük altında kalan yüzlerce işçi cezaevlerinde de unutulmadı. Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde devrimci tutsaklar açlık grevine girdiler.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde bulunan TKEP/Leninist davası tutsakları S.Serbülent Sürücü, Nurettin Temel ve Sami Tunca Somalı maden işçileri için üç günlük açlık grevine girdi.

Bir Çift Sözümüz Var

**İşçi abi konuşuyor: "Sırtımda dört tane arka-
daşımı çıkardım, kimisinin etine parmaklarım ge-
çiyordu" diyor. İçli gözlerine bakıyoruz, sonra
susuyoruz. Çıt çıkmıyor.**

İnsanın yaşamda, gözlerinin gördüklerini anlat-
makta zorlandığı anlar vardır. Soma'da yaşanan katliam
da bu anlardan biri sanırım. Tarihin bu büyük günlerin-
den geçerken, Soma'da işçi sınıfı burjuvalarca yok edildi
adeta. Gözlerimizin gördüğünü bilincimiz unutmayaca-
k.

Patlamanın olduğu günün akşamı İzmir'den ace-
leyle yola çıktık. Soma İlçe Devlet Hastanesine vardı-
ğımızda saat gece 00.20'yd. Hastane önünde Somalı
işçi-emekçi yoksul aileler yaşadıkları dehşeti anlamaya
çalışıyorlardı. Aileler savaş sonrası insanların perişanlığı
içindeydi. Ölülerini, yaralılarını arayan insanlar ilçedeki
bütün acil servisleri dolaşıyorlardı. Sanki trajik gerçeği
Soma İlçe Devlet Hastanesi Acil Servis girişindeki şu
yazı özetliyordu: "Bir avuç kömüre bir ömür veren-
lere..."

Sonra bir ambulans sireni ve bir genç kadının "bir
buçuk yaşında kuzumu bırakıp nere gittin" çığlığı...

Yaşanan faciadan sonra Soma, "işçi-sever" devlet
güçlerine ablukaya alındı. İstanbul'dan, Çanakkale'den
ve daha birçok ilden çevik kuvvet getiriliyor. Önce
bunun normal bir güvenlik önlemi olduğunu düşünü-
yorsunuz, ancak insanların nefes alışlarında yatan derin
öfke size gerçeği gösteriyor:

**"İnsanlar Ayaklanın Diye Bunca Faşist Devlet
Gücü".**

Bir halkın acılarını bile sindiremeyen bu sistemin
yıkılışını, parça parça dökülüşünü görmekle, yaşanan
acıların ortasında ileriye bakmak gerektiğine dair derin
bir inanç oluşuyor sizde.

Göçüğe vardığımda 1800'lü yılların madenlerini
andırın bu yere lanet okuyorum. İşçilerin burada gün be
gün ölüme yollandığını düşünmek, omuzlarımızda ki
yükün ne kadar ağır olduğunu bir kere daha hatırlatıyor.
İşçi ölümleri madenden sedyelerle çıkarılıyor. Aileler jan-
darma barikatının arkasından ölümlerini tanımaya çalışı-
yorlar. Ölüler göçükten çıkarılmadan önce derin bir
siren sesi duyulur, sanki göçükte kalan bir işçinin son
sözü gibi: "BİZİ ÖLDÜRDÜLER!!!"

Sonra gözüme o abla geliyor bir kez daha:

Koca kalabalığın ortasında, işçi ölümlerinin indiril-
diği merdivenin kenarına tam beş saat tutunup bekleyen
genç bir kadın, hala orada. Sonra bir siren sesi duyuyo-
ruz. Kadın iniyor merdivenden, ölü eşi sedyeden sesle-
niyor sanki: BENİ ÖLDÜRDÜLER !!

İşçilerin soyunma odaları pislik içinde. Banyolar
tüm sağlık koşullarından azade, yerler mikrop kapıp
ölmek için hazırlanmış adeta. İşçileri uyarmak için ya-
zılan "Dikkat Edin" uyarı yazıları A4 kağıtlara çıktı al-
nıp poşet dosya ile duvara asılı duruyor. Normalde orada
bir gün çalışan işçi "bura benim işyerim" diye ikinci gün
gitmez. Lakin civardaki halkın tek geçim kaynağı nere-

**Koca kalabalığın ortasında, işçi ölüle-
rinin indirildiği merdivenin kenarına tam
beş saat tutunup bekleyen genç bir kadın,
hala orada. Sonra bir siren sesi duyuyoruz.
Kadın iniyor merdivenden, ölü eşi sedye-
den sesleniyor sanki: BENİ ÖLDÜRDÜ-
LER !!**

deyse sadece madencilik. Yaşlı bir amca "biz alışkındık
ayda üç-dört ölüye böylesi bizi yıktı" diyor. İnsan bir
kere daha anlıyor işçiler çalışmakla yorulmuyor, hele
ölmekle hiç.

Soma'nın Kınık köyünden işçi abilerle, insan onu-
runa yakışmayan bir kantinde oturduk çay içiyoruz.
Kantin pislik içinde. Oturduğumuz sandalyeler elli yıl-
lık gibi.

İşçi abi konuşuyor: "Sırtımda dört tane arkadaşımı
çıkardım, kimisinin etine parmaklarım geçiyordu" diyor.
İçli gözlerine bakıyoruz, sonra susuyoruz. Çıt çıkmıyor.

Gece 22.00 suları gibi genç birine soruyorum, üle-
rinde madenci kıyafeti var. "Siz nereden geliyorsunuz,
işçi misiniz?" O da bana kendisinin üniversite öğrencisi
olduğunu söylüyor. Biz konuşurken bir çevik kuvvet po-
lisi lafa girip, "Ya burada herkes dışarıdan gelmiş, bu-
raların durumdan haberi yok galiba" diyor sıratarak.

Yavaşça dönüp: "Siz nereden geldiniz, niye geldi-
niz" diyorum. "Biz başbakanı korumak için geldik"
diyor. "Ha anladım" diyorum, "siz katiller için, biz kat-
ledilenler için buradayız, niyet" diyorum.

Susup boş boş bakıyor...

Gece 23.00... Gönüllülere ihtiyaç olduğu söyleni-
yor. Bir grup üniversite öğrencisi arkadaşla köşe bucağın
çizme, baret, elbise arıyoruz. Ambara koşuyoruz. Gö-

"Yer Altında Kaç Madencinin Kaldığını Kimse Bilmiyor"

**Madenin hemen altında kurulu Cen-
keri köyünde, daha 23 yaşındaki oğullarını
kaybetmiş bir madenci ailesinin evindeyiz.
Baba vardiyasını oğluna bırakıp gelmiş
evine ve sonra... Sonrası kocaman bir acı...
belki de sadece onların hissedebildiği ama
anlatamadıkları kocaman bir acı ve çare-
sizlik... "Ne yapalım mecburuz çalışmaya
başka iş yok" diyor baba. Ve sık sık "biz ca-
hiliz, bir şey bilmiyoruz" diyor.**

Soma'ya birkaç kilometre mesafede bir mezarlığın önündeyiz.
Ana yola iki taraflı park etmiş araçlar, mezarlığa girip çıkan acılı in-
sanlar var. Yakınlarının cenazelerini bulan, teşhis edebilenler (öle-
nlerin çoğu tanınmayacak durumda imiş) bir an önce defnediyorlar.

Mezarlığın girişinde sigarasını derin nefeslerle içine çeken orta
yaşlı bir adama "başınız sağolsun" diyoruz, teşekkür ediyor ve "çok oldu çok, ölüm her zaman oluyordu bir
iki tane ama bu sefer çok oldu" diyor. Ölümün bu derece kanıksanmışlığı karşısında söyleyecek bir şey bula-
mıyoruz.

Mezarlığın en dip tarafında kocaman bir alan madencilere ayrılmış. Onlarca, üstü yeni kapatılmış, renk
renk çiçeklerle bezenmiş mezar var. Bir de ölüsünü bekleyen açık mezarlar. Etraf ölen madencilerin yakınlarıyla dolu. Acı çok yoğun ama feryat figan yok. Bugün dördüncü gün... Aileler ocağın başında geçen dört gün-
lerini uykusuz geçirdiler. Çok yorgunlar... İlk günkü gibi feryat edecek güçleri kalmadı diye düşünüyoruz
mezarların üzerine örtülmüş farklı takımların atıklarına bakarken. Sonradan öğreniyoruz taziye için gelen ta-
raftar gruplarının polis tarafından geri çevrildiğini. Soma'ya giremeyen taraftarlar mezarlara atıklarını bırakıp
geri dönmüşler.

Soma'da hemen her pano, her esnaf camı taziye mesajlarıyla dolu. Kocaman bez pankartlarda "Somalı dı-
şarıdan gelen provakatlara karşı uyanık ol" türünden yazılar var. Bir gün önce madenin kül ve suyla kapatıldığını öğrenen kayıp yakınlarının yürüyüşüne polis ve faşistler saldırmış. "Yer altında kaç madencinin
kaldığını kimse bilmiyor, çok insan var" diyorlar öfkeyle. Devlet bu öfkeden öyle korkmuş ki, ölenleri oksijen
maskesiyle çıkarmış madenden. Ve ölü sayısı arttıkça ilçeye asker-polis yığmış. Bununla da kalmayıp şeh-
rin faşistlerini dört bir taraftan desteğe taziye gelen devrimci-demokrat insanlara karşı harekete geçirmiş.

Bir gün önce yani Cuma günü, camilerde okunan hutbede dışarıdan gelen sırt çantalı gençlerin ilçeye sokul-
maması gerektiği, zira bunların PKK'lı olduğu, ilçeyi karıştırmak için hatta genç kızları kaçırmak için gelecekle-
rini söylediklerini öğreniyoruz. Ortaokul ve lise öğrencileri eyleme destek vermesinler diye yaklaşık on saat
okullarda tutuluyorlar vs. vs.

Madenin hemen altında kurulu Cenkeri köyünde, daha 23 yaşındaki oğullarını kaybetmiş bir madenci aile-
sinin evindeyiz. Baba vardiyasını oğluna bırakıp gelmiş evine ve sonra... Sonrası kocaman bir acı... belki de sa-
dece onların hissedebildiği ama anlatamadıkları kocaman bir acı ve çaresizlik... "Ne yapalım mecburuz çalışmaya
başka iş yok" diyor baba. Ve sık sık "biz cahiliz, bir şey bilmiyoruz" diyor.

Erkek kardeş de aynı madende çalışmış bir süre, çalışma koşullarını anlatıyor kesik kısa cümlelerle. Eğilerek
bazen sürünerek bir insanın zor sığabildiği yollardan kırkbeş dakikada ancak çalışma alanına varabildiklerini,
evden götürdükleri yemeklerini üstten dökülen kömür tozları içinde yediklerini ve bu ağır çalışmanın karşılığında
bin iki yüz lira alabildiklerini... Her gün ölümlerle burun buruna çalışmanın zor olduğu içine girdiği çaresizliği biraz
daha rahat ifade edebiliyor. "Nerede millete seçimlerde söz verenler neden görmüyorlar şimdi" diye başlayıp ağ-
zına geleni söylüyor, sonra yerde oturan anneye bakıp "durumları çok kötü ev için kredi çektiler, çok
borçları var" diyor.

23 yaşında ölen madencinin bekar olduğunu öğreniyoruz, çoğu evli, hatta o gün bebeği dünyaya
gelen var, ikiz kardeşleriyle birlikte can veren... Her evde birden fazla madenci olduğu için bir kaybı olan
neredeyse kendini şanslı hissediyor. Her cümlede kader deseler de kimse kader olduğuna inanmıyor. Gere-
ekli hava tertibatının bulunmadığı ve daha bir yığın eksikliği olduğunu biliyorlar. "Adam akıllı" diyor
bir madenci yakını öfkeyle "niye yapısın, ondan kısım bundan kısım ki daha fazla para kazansın".

Yüreğimizde kocaman bir acı, gözlerimizin önünden hiç kimsenin boş mezarların görüntüleri ve ak-
lımızda hala yer altındaki madencilerle aileyle vedalaşıp İzmir'de Soma için yapılacak eyleme yetişmek
için ayrılıyor.

Soma Karanlıkdere Maden Ocağı:

**KameraSokak:
'Denetimler daha önce nasıl yapılıyordu?'**

Maden İşçisi: "Bir işletmede patronlarla siyasiler bir arada
olursa o işletmede denetim nasıl olur? Müfettiş geldiğinde
yeraltına bile inmeden sadece yerüstünde denetim yapıyor,
etraf gezdirilip bir güzel ağırlanıyor, şahsi istekleri karşılanı-
yor. Bunca zaman biz burada sorunlarımızı dile getirdik,
medya bize hiç sahip çıkmadı. Ağaca çıkan bir kediyi bile
çekiyorlar ama bizim daha önce ölen arkadaşlarımızdan hiç
bahsetmediler. Şimdi bize soruyorlar neden sıkıntılarınızı üs-
lerinize bildirmediniz diye. Halbuki defalarca ilettik. Kimse
sahip çıkmadığı için işçisi de mühendisi de çok fazla şikayet
veya talepte bulunulsa işten çıkarılıyor..."

